

พฤติกรรมกรรมการตีเครื่องตีที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตำบลแม่ปืม
อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาตรีรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานโยบายสาธารณะ
พฤษภาคม 2555
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

อาจารย์ที่ปรึกษา และคณบดีวิทยาลัยการศึกษาดอเนียง ได้พิจารณาการศึกษา
ค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง “พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตำบลแม่ปืม
อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา” เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ ของมหาวิทยาลัยพะเยา

(ดร. ชัยณรงค์ ศรีมันตะ)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมบัติ นพรัก)

คณบดีวิทยาลัยการศึกษาดอเนียง

พฤษภาคม 2555

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาอิสระฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก อาจารย์ ดร. ชัยณรงค์ ศรีมันตะ อาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งกรุณาให้ความรู้ คำแนะนำ คำปรึกษาและตรวจข้อบกพร่องแก้ไข จนการศึกษาอิสระฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ คุณบัณฑิต บัณฑิตสมบูรณ คุณอุทัยวรรณ มูลเจริญ และคุณปัทมิตา ทองคำ ที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือในการศึกษาอิสระฉบับนี้ อันเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ตลอดการศึกษาที่ผ่านมา

ขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ทางวิชาการ ให้คำแนะนำและให้กำลังใจ อันเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ตลอดการศึกษาที่ผ่านมา

ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดีไว้ ณ ที่นี้ด้วย

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาอิสระฉบับนี้ ผู้ศึกษาขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบุพการี บูรพาจารย์ ผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ได้ให้การอบรมสั่งสอน จนทำให้ประสบความสำเร็จ และมีความเจริญก้าวหน้าในการศึกษา และอาชีพการงานตลอดมา

ปาลิดา ยอดวงศ์

ชื่อเรื่อง	พฤติกรรมกรรมการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น ตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา
ผู้ศึกษาค้นคว้า	ปาลิดา ยอดวงศ์
ที่ปรึกษา	ดร. ชัยณรงค์ ศรีมันตะ
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ร.ป.ม. สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, มหาวิทยาลัยพะเยา, 2555
คำสำคัญ	แอลกอฮอล์, วัยรุ่น

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมและศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 10-22 ปี ที่อาศัยอยู่ในตำบลแม่ปืม จำนวน 1,630 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 320 คน ด้วยการใช้สูตรการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของยามาเน่ และได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง คือ เลือกกลุ่มตัวอย่างที่ตีมีและเคยตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์เท่านั้น เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ข้อค้นพบจากการศึกษา

1. พฤติกรรมการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ พบว่า วัยรุ่นในตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา เริ่มตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ตั้งแต่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาเหตุที่เริ่มตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ครั้งแรกมาจากเพื่อนชักชวน ประเภทเครื่องตีมีที่วัยรุ่นนิยมตีมีมากที่สุด คือ เปียร์ โดยตีมีเฉลี่ยครั้งละ 1 ขวด นอกจากนี้ ยังพบว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างตีมีกับเพื่อน เนื่องในโอกาสงานเลี้ยง/เทศกาลสำคัญ สถานที่ที่ตีมีแอลกอฮอล์ คือ บ้านเพื่อนเพราะว่ามีความสะดวกสบาย สำหรับค่าใช้จ่ายในการตีมีแอลกอฮอล์แต่ละครั้งมากกว่า 120 บาทขึ้นไปและเมื่อตีมีแอลกอฮอล์แล้วกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการควบคุมอารมณ์ตนเองได้น้อยลงและการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ไม่มีผลกระทบต่อการเรียน

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ พบว่า ปัจจัยด้านสังคม/สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์มากที่สุด การมีเพื่อนที่ตีมีแอลกอฮอล์จะมีโอกาสตีมีมากขึ้น และการตีมีแอลกอฮอล์ในงานประเพณี เทศกาลต่างๆ ของผู้ใหญ่ทำให้วัยรุ่นเห็นเป็นเรื่องปกติและเลียนแบบทำตาม สำหรับปัจจัยด้านบุคคล เหตุผลในการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น คือ ความท้าทายและอยากลอง โดยวัยรุ่นมักจะรวมกลุ่มตีมีแอลกอฮอล์ตามบ้านเพื่อนหรือห้องพักของเพื่อน ส่วนปัจจัยทางด้านครอบครัวที่ส่งผลให้กลุ่มวัยรุ่นตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ คือ คนในครอบครัวตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ส่งผลให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเลียนแบบ

Title ALCOHOL DRINKING BEHAVIOR AMONG ADOLESCENTS IN TAMBON MAEPUEM, MUANG DISTRICT, PHAYAO PROVINCE

Author Palida Yodwong

Advisor Dr. Chainarong Srimanta

Academic Paper Independent Study, M.P.A. in Public Policy, University of Phayao, 2012

Keyword Alcohol, Adolescents

ABSTRACT

The purpose of this study is to examine the people's attitudes towards the behavior and the factors that influence alcoholic beverages drinking in Maung District MaePuem. Samples used in this study were a group of 1630 teenagers aged 10–22 years living in Maepuem District. Of these, 320 people were selected as samples. The tools for collecting data were questionnaire. The data were analyzed using frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The findings of the study were as follows;

1. The Adolescents in MaePuem Muang District began drinking alcohol since they studied in secondary school grade 3 due to friends' invitation. The most popular beverage among them is beer which they consumed one bottle a day with friends on the occasion of a party/festival. The places where they drink are a friend's houses because they are more comfortable. For the cost of alcohol they pay about 120 baht whenever there is a party. In their opinions drinking alcohol doesn't affect learning.

2. The factors that influence drinking beverages containing alcohol were the social/ environment, friends. Alcohol drinking in the traditional festivals in the young adults' eyes is normal and they tend to follow. The reason for the drinking of alcohol among adolescents is it was a challenge of life and interesting. The family factors also contribute to alcohol drinking among adolescents.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ความหมายของวัยรุ่น.....	7
พฤติกรรมของวัยรุ่น.....	8
พัฒนาการของวัยรุ่น.....	9
พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพของวัยรุ่น.....	11
สุราและเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์.....	12
ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ในวันรุ่น.....	13
ลักษณะและระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันรุ่น.....	15
ผลกระทบของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	16
ข้อมูลทั่วไปของตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา.....	21
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	26
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	27
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	27
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	29
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	29
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	30

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	32
ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	38
ส่วนที่ 3 ปัจจัยการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์.....	46
5 บทสรุป.....	51
สรุปผลการวิจัย.....	51
อภิปรายผลการวิจัย.....	53
ข้อเสนอแนะ.....	53
บรรณานุกรม.....	58
ภาคผนวก.....	62
ภาคผนวก ก สำเนาหนังสือแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือเก็บข้อมูล ศึกษา.....	63
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการหาค่าความเที่ยงขอแบบสอบถาม...	64
ภาคผนวก ค ค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการ ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา.....	65
ภาคผนวก ง แบบสอบถาม.....	66
ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า.....	76

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรตำบลแม่ปืม.....	22
2	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	28
3	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	31
4	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ.....	32
5	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา.....	32
6	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการนับถือศาสนา.....	33
7	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเกรดเฉลี่ย.....	33
8	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการอาศัย.....	33
9	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพของ ครอบครัว.....	34
10	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของบิดา.....	34
11	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของมารดา.....	35
12	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของบิดา-มารดา.....	35
13	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา ของบิดา.....	36
14	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา ของมารดา.....	36
15	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการดื่มของคน ในครอบครัว.....	37
16	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความสัมพันธ์ ของสมาชิกในครอบครัว.....	37
17	แสดงจำนวนและร้อยละของการเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำแนกตาม ระดับการศึกษา.....	38
18	แสดงจำนวนและร้อยละเหตุจูงใจในการดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก.....	39

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
19	แสดงจำนวนและร้อยละของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำแนกตามประเภทของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์.....	39
20	แสดงจำนวนและร้อยละของการดื่มสุราพิเศษจำแนกตามปริมาณ.....	40
21	แสดงจำนวนและร้อยละของการดื่มสุราขาว/สุรากลั่นชุมชนจำแนกตามปริมาณ.....	40
22	แสดงจำนวนและร้อยละของการดื่มเบียร์จำแนกตามปริมาณ	41
23	แสดงจำนวนและร้อยละของการดื่มไวน์/สปายจำแนกตามปริมาณ.....	41
24	แสดงจำนวนและร้อยละของการดื่มการดื่มเหล้าป๋อก/เหล้าปั่นจำแนกตามปริมาณ.....	42
25	แสดงจำนวนและร้อยละการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำแนกตามความถี่....	42
26	แสดงจำนวนและร้อยละของบุคคลที่ดื่มแอลกอฮอล์ร่วมกับกลุ่มตัวอย่าง....	43
27	แสดงจำนวนและร้อยละของโอกาสการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง....	43
28	แสดงจำนวนและร้อยละของสถานที่ที่เลือกดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	44
29	แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างเลือกสถานที่ในการดื่ม...	44
30	แสดงจำนวนและร้อยละของค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในแต่ละครั้ง.....	45
31	แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรม/อาการที่แสดงออกเมื่อดื่มสุรา.....	45
32	แสดงจำนวนและร้อยละของผลการดื่มสุราต่อการเรียน.....	46
33	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง	46
34	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง	48
35	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านสังคม/สภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง	49

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
36	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตีพิมพ์ เครื่องมือแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	50

สารบัญญภาพ

ภาพ		หน้า
1	กรอบแนวคิดของการศึกษา.....	26

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันนี้ปัญหาการดื่มสุราของคนไทยกำลังทวีความรุนแรงมากขึ้น ไม่ใช่มีแค่ผู้ใหญ่ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ แต่ยังมีทั้งเด็กวัยรุ่นและเยาวชนที่ดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก จากที่รัฐบาลได้ประกาศใช้กฎหมาย พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กพุทธศักราช 2546 ว่าด้วยการห้ามจำหน่ายสุรา และบุหรี่ยแก่เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2547 เป็นต้นไป ภาครัฐได้สังเกตเห็นว่า ปัจจุบันกลุ่มผู้ดื่มสุราส่วนใหญ่ นอกจากจะเป็นกลุ่มคนทำงานหรือกลุ่มคนที่บรรลุนิติภาวะแล้ว กลุ่มผู้ดื่มสุราที่เป็นเด็ก และเยาวชนที่อายุต่ำกว่า 18 ปี มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จากการสำรวจสถานภาพการบริโภคสุราปี 2550 โดยคณะกรรมการบริหารเครือข่ายองค์กรวิชาการสารเสพติดพบเยาวชนอายุ 12-19 ปี เพศชายมีประสบการณ์การดื่มแล้วในชีวิตร้อยละ 20.3 ส่วนเพศหญิงร้อยละ 9.2 (บัณฑิตศรีไพศาล และคณะ, 2553)

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2550) จัดลำดับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มเยาวชน 15-19 ปี พบว่าจังหวัดที่มีความชุกของผู้ที่ระบุว่าปกติเป็นคนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงสุด 10 จังหวัดแรกของประเทศไทย ได้แก่ มุกดาหาร เชียงราย เลย อ่างทอง นครพนม บึงกาฬ กำแพงเพชร แพร่ พะเยา พิษณุโลก และยโสธร ตามลำดับ โดยเป็นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5 จังหวัด และภาคเหนือ 5 จังหวัด ประชากรในกลุ่มเยาวชน 15-19 ปี ที่ระบุว่าปกติเป็นคนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ปรากฏว่า จังหวัดพะเยา คิดเป็นร้อยละ 23.1 จังหวัดเชียงราย คิดเป็นร้อยละ 27.7 จังหวัดแพร่ คิดเป็นร้อยละ 23.4 จังหวัดพิษณุโลก คิดเป็นร้อยละ 22.6 จังหวัดกำแพงเพชร คิดเป็นร้อยละ 22.6 ประชากรกลุ่มเยาวชน 15-19 ปี ทั้งจังหวัด

ผลการวิจัยของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพะเยา ปี 2550 พบว่าสถานการณ์การดื่มสุรามีการดื่มครั้งแรกอายุ 13 ปี โดยส่วนใหญ่มาจากการเลียนแบบพ่อแม่ผู้ใหญ่ในชุมชน ซึ่งเป็นชุมชนที่บริโภคสุราในระดับสูง ในทุกโอกาสมีลักษณะการดื่ม คือ ดื่มตามเทศกาลงานเลี้ยง ดื่ม 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ และ 4-5 ครั้ง หรือเกือบทุกวันในสัปดาห์ เงินที่ใช้ในการซื้อสุราในเด็กมัธยมได้มาจากการนำค่าอาหารมาลงชั้นกัน รวมทั้งข้ออ้างการต้องทำรายงานส่งครู สำหรับกลุ่มอาชีวศึกษา และอุดมศึกษาส่วนหนึ่งใช้

เงินทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาของรัฐบาล ปัจจัยที่ผลักดันให้ดื่มสุรา คือ พ่อแม่ผู้ปกครองมีค่านิยมชอบสังสรรค์โดยการดื่มสุราและเวลาดูแลอบรมเด็กและเยาวชนน้อย ทำให้เด็กห่างไกลจากพ่อแม่ ผลักดันให้เด็กหันไปเที่ยวเตร่รวมกลุ่มดื่มสุรา รวมทั้งเด็กและเยาวชนอยากลองอยากรู้ ให้เพื่อนยอมรับ ร่วมกับการมีสุราเสรีในชุมชนทำให้สุราหาง่าย ราคาถูก มีขายทุกสถานที่ ผลกระทบจากการดื่มสุราของเด็กและเยาวชน คือ การทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายกัน ซึ่งพบได้บ่อยและรุนแรง อุบัติเหตุจากการขับซิ่งรถจักรยานยนต์ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัย ความขัดแย้งแตกแยกของครอบครัว การลักขโมย และการเข้าหายาเสพติด (สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพะเยา, 2550)

จังหวัดพะเยาได้รับผลกระทบจากปัญหาสุราสูง พบว่ามีการจำหน่ายสุราเพิ่มขึ้น และอุบัติเหตุจราจรเนื่องจากการใช้แอลกอฮอล์สูงจากสถิติการเกิดอุบัติเหตุช่วงเทศกาลสงกรานต์ ปี พ.ศ. 2553 ร้อยละของผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุ โดยจำแนกตามอายุและดื่มแอลกอฮอล์ คือ อายุ 0-14 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.2, อายุ 15-19 ปี คิดเป็นร้อยละ 49.3, อายุ 20-24 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.6, อายุ 25-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.5, อายุ 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 50, อายุ 40-49 ปี คิดเป็นร้อยละ 59, อายุ 60 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 31.3 (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพะเยา, 2553)

จากสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ โดยเฉพาะเทคโนโลยีระบบการสื่อสารไร้พรมแดน อินเทอร์เน็ต เทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อ สิ่งพิมพ์ บ้ายโฆษณาต่าง ๆ ทำให้วัยรุ่นเกิดการเอาอย่างหรือการเลียนแบบการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ผลกระทบจากการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของเด็กและเยาวชนในจังหวัดพะเยาพบว่าเกิดปัญหาการทะเลาะวิวาทและการใช้ความรุนแรงของเด็กและเยาวชน ปัญหาอุบัติเหตุจากการขับรถจักรยานยนต์ ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ และการตั้งท้องก่อนวัยอันควร ปัญหาความขัดแย้งและความแตกแยกของครอบครัว ปัญหาการลักขโมยและก่อคดี ปัญหายาเสพติด การดื่มสุรานั้นนอกจากจะนำมาซึ่งโรคภัยไข้เจ็บหลายชนิดแก่ตัวผู้บริโภคเองแล้ว ยังเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาอย่างมากมาย ซึ่งหากปล่อยไว้โดยไม่มีการควบคุมก็จะทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ลุกลามจนยากที่จะแก้ไขได้ พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์มีความรุนแรงมากขึ้น และสืบเนื่องจากปัญหาความอ่อนแอของสถาบันครอบครัว ชุมชน ตลอดจนการไม่สามารถสกัดสื่อที่เป็นพิษภัย ทำให้เด็กขาดภูมิคุ้มกันที่ดีในเรื่องนี้ และมีความเสี่ยงสูง โดยเฉพาะในเขตเมืองที่มีสถานบันเทิงเป็นจำนวนมาก การใช้ชีวิตของวัยรุ่นเมืองพะเยาเบื้องต้นพบว่า วัยรุ่นเมืองพะเยามีรูปแบบ และพฤติกรรมการใช้ชีวิตที่แตกต่างกัน พฤติกรรมเสี่ยงมีพฤติกรรมที่ไม่ยังคิดที่เกิดจากความหุนหันพลันแล่นมีประเด็นเสี่ยงในเรื่องของยาเสพติด

ที่ถูกต้องกฎหมาย เช่น สุรา บุหรี่ และการเที่ยวสถานบันเทิงในเวลากลางคืน พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมกับวัย (สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพะเยา, 2550) การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ นอกจากก่อให้เกิดโทษทั้งต่อสุขภาพผู้ดื่มอย่างมากแล้วยังก่อให้เกิดโทษทางด้านเศรษฐกิจและสังคมทั้งประเทศชาติด้วย (ประวิทย์ เขียวอ่อน, 2550)

ตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา มีพื้นที่ทั้งหมด 96 ตารางกิโลเมตร มีเขตการปกครองทั้งหมด 18 หมู่บ้าน จำนวนประชากร ในเขตพื้นที่ตำบลแม่ปืม มีจำนวน 2,992 ครัวเรือน แยกเป็นชายจำนวน 4,539 คน เป็นหญิงจำนวน 4,676 คน รวมประชากรทั้งหมดมีจำนวน 9,215 คน(สำนักงานทะเบียนอำเภอเมืองพะเยา, 2554) ตำบลแม่ปืมมีลักษณะกึ่งเมืองกึ่งชนบท มีความหลากหลายของประชากร และใกล้สถานแหล่งบันเทิง แหล่งสินค้ามากมาย การเดินทางสะดวกสบาย ห่างจากตัวเมืองเพียง 13 กิโลเมตร วิทยาลัยในพื้นที่ตำบลแม่ปืม จึงเป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะได้รับค่านิยมที่ผิด และการเลียนแบบพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาวิจัยพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ปัจจัยที่ทำให้ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวิทยาลัยในพื้นที่ตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบายของเทศบาลตำบลแม่ปืม พร้อมทั้งเป็นแนวทางในการวางแผนแก้ไขปัญหากรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มวิทยาลัยต่อไป โดยอาศัยความร่วมมือจากประชาชนด้านเด็กและเยาวชน ในการเฝ้าระวังในการดำเนินการศึกษาพฤติกรรมดังกล่าว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวิทยาลัยในพื้นที่ตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวิทยาลัยในพื้นที่ตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาคั้งนี้ เป็นการศึกษาของพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวิทยาลัยในพื้นที่ตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา โดยมีขอบเขตการศึกษาไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ปัจจัยที่ทำให้วิทยาลัยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ของวิทยาลัยในพื้นที่ตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง วัยรุ่นในตำบลแม่ปืม ที่มีอายุ 10-22 ปี ตำบลแม่ปืม 18 หมู่บ้าน จำนวน 1,630 คน

3. ขอบเขตด้านเวลา

ในการศึกษาครั้งนี้ศึกษาในช่วงเดือน พฤศจิกายน 2554-มีนาคม 2555

4. ขอบเขตด้านพื้นที่

ในการศึกษาครั้งนี้ ศึกษาในพื้นที่ตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา

นิยามศัพท์เฉพาะ

วัยรุ่น หมายถึง ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 10-22 ปีบริบูรณ์

วัยรุ่นตำบลแม่ปืม หมายถึง ผู้ที่มีอายุ 10-22 ปี ที่มีรายชื่อในทะเบียนบ้านตำบลแม่ปืม หมู่ที่ 1-18 และเป็นผู้ที่อยู่อาศัยในตำบลแม่ปืม ไม่นับรวมผู้ที่ไปศึกษาต่างพื้นที่

พฤติกรรมของวัยรุ่น หมายถึง การแสดงออกทุกรูปแบบของวัยรุ่นที่สืบเนื่องมาจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ หมายถึง ปริมาณ ความถี่ ชนิดของ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ วิธีการดื่ม โอกาสในการดื่ม สถานที่ บุคคลที่ดื่มด้วย เหตุผลของการดื่ม การได้มาของเครื่องดื่ม ของวัยรุ่น ตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา

เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ หมายถึง เครื่องดื่มทุกชนิดที่มีส่วนผสมของ เอทิลแอลกอฮอล์ซึ่งสามารถกินได้ ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้หมายถึง เหล้าก๊าลัน สุราก๊าลัน ชุมชน (เหล้าเสรี) ไวน์ เบียร์ เหล้า ยาดอง เหล้าป๊อก เหล้าบ้าน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มของวัยรุ่น หมายถึง ปัจจัยที่ทำให้วัยรุ่นดื่ม แอลกอฮอล์ ประกอบด้วยปัจจัย 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว และ ปัจจัยด้านสังคม/สภาพแวดล้อม

ปัจจัยด้านบุคคล เป็นปัจจัยทางกายภาพ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ค่าใช้จ่าย การใช้เวลารว่าง การพักอาศัย

ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ สถานภาพการสมรสของ พ่อ-แม่ การประกอบอาชีพของ พ่อ-แม่ การศึกษาของ พ่อ-แม่ และการดื่มสุราของคนในครอบครัว

ปัจจัยด้านสังคมหรือสภาพแวดล้อม ได้แก่ อิทธิพลเพื่อนที่มีต่อการดื่มสุรา อิทธิพล สื่อที่มีต่อการดื่มสุรา ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต และการมีแหล่งผลิตสุราชุมชน

ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

1. นำผลการศึกษาที่ได้เผยแพร่ให้สังคมรับรู้ถึงปัญหาอันมีเหตุมาจากการตีมเครื่องตีมที่มีแอลกอฮอล์ โดยเฉพาะตำบลแม่ปืม ซึ่งเป็นพื้นที่ศึกษา
2. นำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบาย วางแผนแก้ไขและป้องกันปัญหาการตีมเครื่องตีมที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น ของหน่วยงานเทศบาลตำบลแม่ปืม และภาคีที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาพฤติกรรมกรรมการตีมีเครื่องตีที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ความหมายของวัยรุ่น
2. พฤติกรรมของวัยรุ่น
3. พัฒนาการของวัยรุ่น
4. พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพของวัยรุ่น
5. สุราและเครื่องตีมีแอลกอฮอล์
6. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการตีสุราในวัยรุ่น
7. ลักษณะและระดับการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ในวัยรุ่น
8. ผลกระทบของการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์
9. ข้อมูลทั่วไปของตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา
10. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของวัยรุ่น

วัยรุ่น หรือ “Adolescence” มาจากคำกริยาในภาษาละตินว่า “Adolescere” หมายถึง การเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ ดังนั้น ช่วงวัยรุ่นจึงหมายถึง ช่วงเวลาแห่งการเติบโตจากวัยเด็กที่ยังขาดวุฒิภาวะไปสู่การเป็นผู้ใหญ่วัยรุ่นจึงเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลง ซึ่งจำเป็นต้องมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาไปพร้อม ๆ กันในการเข้าสู่วัยรุ่นของเด็กชายและเด็กหญิง ทั้งนี้ ถือเอาการเข้าสู่วุฒิภาวะทางเพศเป็นเกณฑ์ ทั้งนี้ทั้งสองเพศจะเข้าสู่วุฒิภาวะทางเพศไม่พร้อมกัน ขึ้นอยู่กับปัจจัยแวดล้อมหลายประการ เช่น อาหาร สภาพความเป็นอยู่ประเพณีและวัฒนธรรมรวมถึงสภาพแวดล้อมอื่น ๆ (สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดพะเยา, 2550)

“วัยรุ่น” เป็นวัยที่เพิ่งพ้นจากวัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่ แม้ไม่สามารถที่จะกำหนดแน่นอนว่าเริ่มต้นและสิ้นสุดลงเมื่อใดแต่ถือเอาจาก ความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายในเด็กหญิงตั้งแต่เริ่มมีประจำเดือนครั้งแรกและเด็กชายเมื่อเริ่มมีการผลิตเซลล์สืบพันธุ์หรือเรียกว่าการฝันเปียก ซึ่งใน

วัยรุ่นนั้นจะเปลี่ยนแปลงในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคมไปพร้อมๆ กัน (ปิยะ ทองบาง, 2550)

เมธินี ก้อนแก้ว (2546) กล่าวว่า “วัยรุ่น” หมายถึง บุคคลที่มีอายุระหว่าง 13-19 ปี เป็นวัยที่มีความเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่แต่ไม่สามารถจะกำหนดแน่นอนได้ว่า เริ่มต้นและสิ้นสุดเมื่อใด โดยมีพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ไปพร้อม ๆ กัน ได้แก่ ร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา และสังคม

คำจำกัดความ คำว่า “วัยรุ่น” มีความหลากหลาย เนื่องจากขึ้นกับความแตกต่างของ ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม ตลอดจนความแตกต่างทางสังคมและการเปลี่ยนแปลง ทางสรีรวิทยาของวัยรุ่นในแต่ละแห่ง อย่างไรก็ตาม องค์การอนามัยโลกได้กำหนดความหมาย กว้างๆ ของวัยรุ่น ไว้ดังนี้

วัยรุ่น หมายถึง ช่วงอายุที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายในลักษณะที่พร้อมจะมี เพศสัมพันธ์ได้

วัยรุ่น เป็นระยะที่มีการพัฒนาทางจิตใจมาจากความเป็นเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่

วัยรุ่น เป็นระยะที่มีการเปลี่ยนแปลงจากสภาพที่ต้องพึ่งพาทางเศรษฐกิจไปสู่ภาวะที่ ต้องรับผิดชอบและพึ่งพาตนเอง

วัยนี้ จึงครอบคลุมอายุโดยประมาณ คือ เด็กหญิงระหว่างอายุ 10-20 ปี และเด็กชาย ระหว่างอายุ 12-22 ปี เนื่องจากช่วงวัยดังกล่าวค่อนข้างยาว ทางการแพทย์และจิตวิทยา พัฒนาการจึงแบ่งช่วงดังกล่าวออกเป็น 2-3 ระยะ (แล้วแต่หลักเกณฑ์ของผู้เชี่ยวชาญ) เนื่องจากระยะต้นกับระยะปลายของวัยเด็ก จะมีการเจริญเติบโต ทั้งกายและจิตใจ อารมณ์ แตกต่างกันมาก ในที่นี้ จะแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ

วัยรุ่นตอนต้น เด็กผู้หญิงอยู่ในช่วงอายุ 10-14 ปี เด็กผู้ชายอยู่ในช่วงอายุ 12-16 ปี ในระยะนี้มีการเปลี่ยนแปลง คือ

มีการเปลี่ยนแปลงของร่างกายอย่างรวดเร็ว เช่น เด็กหญิงจะมีเต้านมใหญ่ขึ้นมี ประจำเดือน มีการสร้างฮอร์โมนอีสโตรเจนและโปรเจสเทอโรน มีขนตามรักแร้และอวัยวะเพศ ภายนอกมีรูปร่างสูงใหญ่

-ค่อนข้างหลงตัวเอง (Narcissistic phase)

-มีความเพ้อฝัน (Magical Thinking)

-มีความเป็นอิสระ (Emancipation) แต่ยังคงพึ่งพาพ่อแม่ ยังสนใจเพศเดียวกัน

วัยรุ่นตอนกลาง เด็กผู้หญิงอยู่ในช่วง 14-18 ปี เด็กผู้ชายในช่วงอายุ 16-20 ปี ในระยะนี้มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ คือ

-เป็นระยะที่ดื้อรั้น โหมโง่งาย มักจะมีความขัดแย้งกับพ่อแม่สูง

-เพื่อนมีอิทธิพลสูง

-เริ่มสนใจเพศตรงข้าม

-การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเริ่มสมบูรณ์เต็มที่

-เป็นระยะที่เริ่มทดลองเกี่ยวกับเพศ ซึ่งถ้าขาดความรู้และการป้องกันจะก่อให้เกิดปัญหาตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนาหรือโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมทั้งโรคเอดส์

-ยังคงมีความคิดเพื่อฝัน วัยรุ่นระยะนี้ จึงมีปัญหามาก และบ่อยที่สุด

วัยรุ่นตอนปลาย เด็กหญิงอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 18-20 ปี เด็กผู้ชายอยู่ในช่วง 20-22 ปี เป็นระยะที่เจริญเติบโตเข้าสู่วัยรุ่นผู้ใหญ่เต็มที่ ดังนั้น ระยะนี้จึงมีลักษณะ

-รู้จักบทบาทของเพศตนเองเต็มที่

-มีความเป็นอิสระเต็มที่ในการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ

-ค่อนข้างยอมรับการให้คำแนะนำได้ง่ายกว่าวัยต้น ๆ

-ให้ความสนใจต่อคำแนะนำต่าง ๆ รวมทั้งเรื่องการป้องกันปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสม เมื่อย่างเข้าสู่วัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย ด้านจิตใจ หรือ อารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา

จากแนวคิดของนักวิชาการที่ได้นำเสนอมาสรุปได้ว่า วัยรุ่น หมายถึง เป็นช่วงชีวิตของบุคคลที่พัฒนาจากเด็กไปเป็นผู้ใหญ่อย่างสมบูรณ์มีอายุระหว่าง 10-22 ปี เป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตระหว่างความเป็นเด็ก และความเป็นผู้ใหญ่ โดยมีการเปลี่ยนแปลงของพัฒนาทุกด้านทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

พฤติกรรมของวัยรุ่น

ความหมายของพฤติกรรม

พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 768) ได้ให้ความหมายของคำว่าพฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด และความรู้สึกเพื่อตอบสนองสิ่งเร้า

สุรพล พะยอมแย้ม (2545) กล่าวว่า พฤติกรรมในทางจิตวิทยานั้น หมายถึง การกระทำอันเนื่องมาจากการกระตุ้นหรือถูกจูงใจสิ่งเร้าต่าง ๆ การกระทำ หรือพฤติกรรมเหล่านี้เกิดขึ้นเพื่อให้ผู้อื่นได้สัมผัสรับรู้ ทั้งนี้เราจะเห็นได้ว่ามีพฤติกรรมจำนวนมากที่แม้จะกระทำด้วยสาเหตุ หรือจุดมุ่งหมายเดียวกัน แต่ลักษณะท่าทีที่กริยาอาการอาจแตกต่างกันไป เมื่อบุคคล เวลา สถานที่ หรือสถานการณ์เปลี่ยนไป ความแตกต่างที่เกิดขึ้นนี้ เป็นเพราะการ

กระทำในแต่ละครั้งของบุคคลที่มีสภาพร่างกายปกติแล้วแต่ จะต้องผ่านกระบวนการคิด และตัดสินใจ อันประกอบด้วย อารมณ์ และความรู้สึกของผู้กระทำพฤติกรรมนั้น ๆ จึงทำให้ พฤติกรรมของแต่ละคราวเปลี่ยนแปลง หรือปรับเปลี่ยนไปตามเรื่องที่เกี่ยวข้องเสมอ

จากคำนิยามดังกล่าว อาจสรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรืออาการที่ แสดงออกมาเพื่อให้ผู้อื่นได้รับรู้หรือสัมผัส การแสดงออกมีลักษณะแตกต่างกันไปเมื่อบุคคล เวลา สถานที่หรือสถานการณ์เปลี่ยนไป

พฤติกรรมของวัยรุ่น

บัณฑิต บัณฑิตสมบูรณ์ (2553) กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นช่วงเปลี่ยนวัย เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อที่ เปลี่ยนจากความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ มีความอ่อนไหวทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ได้ง่าย ช่วง วัยรุ่นมีความแตกต่างจากวัยอื่น ๆ เพราะมีการเปลี่ยนแปลงมาก และรวดเร็วในทุกด้านของ พัฒนาการ การเริ่มต้นของความเป็นวัยรุ่นตามลักษณะพัฒนาการ สิ่งให้เห็นได้ชัดเจนว่า ช่วง วัยรุ่นเริ่มต้นแล้ว คือ การเปลี่ยนแปลงทางภายนอกและภายในร่างกาย พร้อม ๆ กับการ เปลี่ยนแปลงลักษณะทางกาย ก็มีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะพัฒนาการด้านอื่น ๆ ด้วย พัฒนาการต่าง ๆ ของเด็กวัยรุ่นนี้มีความสัมพันธ์ และมีอิทธิพลต่อกัน และกันเหมือนในวัยอื่น ๆ การเปลี่ยนแปลงบางอย่างกะทันหันรวดเร็วไม่แน่นอน เข้าใจค่อนข้างยากและละเอียดซับซ้อน ทำให้พัฒนาการในระยะวัยรุ่นเป็นช่วงที่น่าสนใจ และควรศึกษาช่วงหนึ่งเพราะจะทำให้สามารถ เข้าใจถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ของวัยรุ่นได้ดีขึ้น

พัฒนาการของวัยรุ่น

พัฒนาการของวัยรุ่น หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทางด้านโครงสร้างและแบบแผนของ อินทรีย์ทุก ๆ ส่วน ซึ่งจะทำให้เกิดความเจริญงอกงามตามลำดับทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม อารมณ์จะมีบทบาทต่อวัยรุ่นมาก เด็กวัยรุ่นเปรียบได้กับวัยพายุบูแคม อารมณ์ของเด็กวัยรุ่นมักจะไม่ค่อยคงที่เกิดการแปรปรวนได้ง่ายทำให้เกิดปัญหาในการติดต่อ หรือมีความสัมพันธ์กับคนอื่น(วินัดดา ปิยะศิลป์, 2550)

พรพิมล เจียมนาคินทร์ กล่าวถึง พัฒนาการที่สำคัญของวัยรุ่นสามารถแบ่งออกเป็น 4 ประการ (อ้างใน สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพะเยา, 2550 หน้า 10-11) ได้แก่

1. พัฒนาการทางด้านร่างกาย ร่างกายของวัยรุ่นจะมีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นต่อ ระบบอวัยวะภายใน เช่น ระบบการผลิตฮอร์โมนของต่อมไร้ท่อ และลักษณะโครงสร้างภายนอก ร่างกาย เช่น การเปลี่ยนแปลงของเสียง การขยายตัวของกล้ามเนื้อและกระดูก การมีขนขึ้นตาม

ร่างกาย และการเปลี่ยนแปลงของอวัยวะสืบพันธุ์ ทั้งนี้ เพื่อให้ร่างกายของวัยรุ่นเจริญเติบโตได้เต็มที่ ผู้ใหญ่ควรเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กในการก้าวเข้าสู่วัยรุ่น โดยการให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นและการปฏิบัติตัวให้ถูกต้อง

2. พัฒนาการทางด้านอารมณ์ อารมณ์ของวัยรุ่นจะมีลักษณะอ่อนไหวง่ายมีอารมณ์รุนแรงอารมณ์ไม่คงที่ไม่สม่ำเสมอและเกิดความเครียดได้ง่าย ทั้งนี้ เนื่องจากวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายอย่างเห็นได้ชัด จึงทำให้เกิดความกังวลและขาดความมั่นใจในบุคลิกภาพของตนเอง การเปลี่ยนแปลงฮอร์โมนและการทำงานของต่อมไร้ท่อ จะทำให้วัยรุ่นมีพลังงานมากและอาจไม่ได้ใช้พลังงานที่มีให้เกิดประโยชน์ จนทำให้ผู้ใหญ่ไม่พอใจ นอกจากนี้เมื่อต่อมเพศถูกพัฒนาเต็มที่ วัยรุ่นจะเริ่มสนใจเพศตรงข้ามและมีพฤติกรรมเรียกร้องความสนใจจากเพศตรงข้ามซึ่งบางครั้งก็อาจจะขัดใจผู้ใหญ่และทำให้ถูกผู้ใหญ่ต่อว่าจนทำให้เกิดความเครียดได้

3. พัฒนาการทางด้านสังคม วัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงทางเจตคติและพฤติกรรมทางสังคมในทุกด้าน วัยรุ่นจะต้องการอิสระเสรีภาพในการคิด การปฏิบัติตัว การคบเพื่อนและต้องการความเป็นส่วนตัว จึงทำให้บางครั้งอาจเกิดปัญหาความไม่เข้าใจกับผู้ใหญ่และส่งผลให้วัยรุ่นหันไปใกล้ชิดกับกลุ่มเพื่อนมากกว่าครอบครัวและมีความสนใจในสิ่งเดียวกันเพื่อให้ตนเองได้รับการยอมรับ มีความรู้สึกมั่นใจและปลอดภัย ทั้งนี้ การคบเพื่อนจะช่วยทำให้วัยรุ่นรู้จักการปรับตัวให้เข้ากับสังคม เรียนรู้การรักษามิตรภาพ มีความเข้าใจตนเองและรู้จักรับฟังความเห็นของผู้อื่น การปรับตัวให้เข้ากับสังคมนับว่าเป็นพัฒนาการที่ยากที่สุดของวัยรุ่น

4. พัฒนาการทางด้านสติปัญญา ช่วงวัยรุ่นเป็นวัยที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาระดับสติปัญญาเป็นอย่างมาก นักจิตวิทยาด้านพัฒนาการทางสติปัญญาของมนุษย์ หลายท่านมีความเห็นตรงกันว่า สติปัญญาของมนุษย์จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ระหว่างอายุ 18 ถึง 20 ปี โดยในวัยนี้มนุษย์จะสามารถให้นิยามของวัตถุสิ่งของต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน สามารถแบ่งแยกคุณลักษณะของสิ่งของต่าง ๆ ได้ดี มีพัฒนาการทางความคิดรอบยอบและมีความคิดในระดับที่เป็นนามธรรม พัฒนาการทางสติปัญญาของวัยรุ่น ปรากฏในหลายรูปแบบ เช่น รู้จักลองตั้งสมมุติฐานหลาย ๆ แบบ เพื่อหาข้อสรุปที่ดี สามารถแก้ปัญหาหลาย ๆ แบบ โดยมีกระบวนการคิดที่มีระบบและมีเหตุผล มีความจำดีสามารถจดจำสิ่งที่ตนสนใจได้อย่างแม่นยำ แต่มักไม่นำไปใช้ในเรื่องการเรียน มีความคิดกว้างไกล มีจินตนาการคิดฝันถึงสิ่งต่าง ๆ อยากรู้ อยากเห็น อยากทดลองและความเชื่อมั่นในความเชื่อหรือความเห็นของตนอย่างรุนแรง

พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพของวัยรุ่น

พฤติกรรมสุขภาพในช่วงวัยรุ่นและเยาวชน ส่งผลกระทบต่อภาวะสุขภาพต่อเนื่องถึงวัยผู้ใหญ่ ปัจจุบันทั่วโลกพบว่าวัยรุ่นและเยาวชนมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพมากขึ้น และเร็วก่อนวัยปัญหาสุขภาพของวัยรุ่นและเยาวชนที่พบบ่อยและเป็นปัญหาสาธารณสุขทั่วโลก คือ การบาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ การติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์และผลกระทบจากการทำแท้ง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพในวัยรุ่นและเยาวชน ได้แก่ การได้รับสารอาหารกลุ่มผักผลไม้และนมต่ำกว่าเกณฑ์ที่ควรได้รับ การไม่ได้ออกกำลังกายสม่ำเสมออย่างน้อย 3 ครั้งต่อสัปดาห์ การสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และการใช้สารเสพติดต่าง ๆ พฤติกรรมการใช้รถจักรยานยนต์ รถยนต์ ที่ไม่ปลอดภัยและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศซึ่งเป็นสาเหตุทำให้วัยรุ่นและเยาวชนเจ็บป่วยหรือเสียชีวิตได้ ปัจจัยเสี่ยงที่มีอิทธิพลทำให้วัยรุ่นและเยาวชน มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ได้แก่ การไม่สามารถควบคุมระดับอารมณ์ความต้องการทางเพศได้ การได้รับสิ่งกระตุ้นจากสื่อต่าง ๆ ความเชื่อและค่านิยมทางเพศในกลุ่มเพื่อน การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และการใช้สารเสพติดต่าง ๆ ปัจจัยเสี่ยงอื่น ๆ ได้แก่ การได้รับความเครียดกดดันในชีวิตประจำวัน บุคลิกภาพอารมณ์ก้าวร้าว ลักษณะความเป็นอยู่ของครอบครัว สัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อนและสิ่งแวดล้อมในชุมชน สถานศึกษา สำหรับปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพ และปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง ทักษะชีวิตและสังคมความสามารถในการปรับตัวและการได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนจากแหล่งต่าง ๆ ซึ่งสามารถใช้เป็นกรอบแนวคิดในการสร้างเสริมสุขภาพ การลดพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ในวัยรุ่นและเยาวชนได้ (สุนันทายังวนิชเศรษฐ์, 2548)

พฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น คือ พฤติกรรมที่นำมาหรือเป็นสาเหตุให้เกิดความเสี่ยงต่อการดำเนินชีวิต ทำให้ร่างกายเป็นอันตรายสูญเสียหน้าที่ ขาดโอกาสพัฒนาตามปกติหรือเสียชีวิต วัยรุ่นจะมีพฤติกรรมเสี่ยงมาก เนื่องจากจิตใจวัยนี้ต้องการความสนุกสนาน ตื่นเต้น ทำทนาย ต้องการเป็นที่ยอมรับของคนอื่น อยากรู้ อยากเห็นอยากลองมีอารมณ์ทางเพศมากขึ้น แต่ยังขาดการยั้งคิดไตร่ตรองและการควบคุมตนเอง การมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพของวัยรุ่นที่ทำให้ส่งผลต่อปัญหาสุขภาพ เช่น ดื่มเหล้า สูบบุหรี่ ติดยาเสพติด อุบัติเหตุหรืออื่น ๆ นั้น มักเกิดขึ้นเนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากรู้ และมีอารมณ์อ่อนไหว จึงถูกชักจูงได้ง่ายหรือวัยรุ่นบางคนก็รู้สึกสับสนในค่านิยมและความคาดหวังของเพื่อน ของพ่อแม่ ของโรงเรียน และสังคมไม่ได้รับความอบอุ่นจากครอบครัวเพียงพอ รู้สึกโดดเดี่ยว ถูกทอดทิ้ง ประกอบกับเป็นวัยที่มีอารมณ์ต่าง ๆ ที่รุนแรง อาจมีความรู้สึกน้อยใจ ในเรื่องเล็กน้อย รู้สึกว่าไม่มีใครเข้าใจ

หรือผิวดังอย่างรุนแรงก็อาจทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเลวร้ายดังกล่าวดังนี้ ดังนั้นถ้าวัยรุ่นเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงและได้รับการดูแลและคำแนะนำต่าง ๆ เป็นอย่างดี ก็จะช่วยลดความกังวลที่เกิดขึ้นและสามารถดูแลตนเองได้อย่างเหมาะสมหรือวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมเลวร้ายต่อสุขภาพผู้ที่ใกล้ชิดควรให้การช่วยเหลือระดับประคับประคองเพื่อให้วัยรุ่นสามารถเผชิญเหตุการณ์ต่างๆ ได้อย่างราบรื่น (บัณฑิต บัณฑิตสมบุรณ์, 2553)

สุราและเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

สุรา

พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493, 21 มีนาคม 2493, หน้า 346 มาตรา 4 ได้ให้ความหมายของสุรา ดังนี้

"สุรา" หมายความว่ารวมถึงวัตถุทั้งหลายหรือของผสมที่มีแอลกอฮอล์ซึ่งสามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับน้ำสุราหรือซึ่งดื่มกินไม่ได้ แต่เมื่อได้ผสมกับน้ำหรือของเหลวอย่างอื่นแล้วสามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับน้ำสุรา

"สุราแช่" หมายความว่า สุราที่ไม่ได้กลั่นและให้หมายความรวมถึงสุราแช่ที่ได้ผสมกับสุรากลั่นแล้ว แต่ยังมีแรงแอลกอฮอล์ไม่เกินสิบห้าดีกรีด้วย

"สุรากลั่น" หมายความว่า สุราที่ได้กลั่นแล้วและให้หมายความรวมถึงสุรากลั่นที่ได้ผสมกับสุราแช่แล้ว แต่มีแรงแอลกอฮอล์เกินกว่าสิบห้าดีกรีด้วย

"เชื้อสุรา" หมายความว่าแป้งเชื้อสุรา แป้งข้าวหมักหรือเชื้อใด ๆ ซึ่งเมื่อหมักกับวัตถุหรือของเหลวอื่นแล้วสามารถทำให้เกิดแอลกอฮอล์ที่ใช้ทำสุราได้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551, 13 กุมภาพันธ์ 2551, หน้า 35 มาตรา 3 ให้ความหมายของ "เครื่องดื่มแอลกอฮอล์" หมายความว่า สุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา ทั้งนี้ ไม่รวมถึงยาวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมาย

ประเทศไทยมีการใช้คำว่า สุราเช่นเดียวกับคำว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังเช่นพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 "สุรา" หมายความว่ารวมถึงวัตถุทั้งหลายหรือของผสมที่มีแอลกอฮอล์ ที่ซึ่งสามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับน้ำสุราหรือซึ่งกินไม่ได้แต่เมื่อได้ผสมกับน้ำหรือของเหลวอย่างอื่นแล้วสามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับน้ำสุรา

สุรา หมายถึง เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (Ethyl Alcohol) หรือ Ethanol ผสมอยู่ในปริมาณไม่เกินร้อยละ 60 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่คนสามารถดื่มได้ (เป็นเกณฑ์กำหนดของสากลทั่วไปแต่ของคนไทยครอบคลุมถึงปริมาณไม่เกินร้อยละ 80) และที่มาของแอลกอฮอล์ในสุรา

จะต้องเป็นแอลกอฮอล์ที่ทำจากวัตถุดิบ จากธัญพืชในชั้นปฐมภูมิเท่านั้น (เกณฑ์การกำหนดมาตรฐานสากล) เช่น ผลไม้ เมล็ดจากพืช ข้าว แป้งจากพืช น้ำตาลจากพืช เป็นต้น ส่วนแอลกอฮอล์ในสุราไทยปัจจุบันส่วนมากผลิตจากกากน้ำตาล ถือว่าได้เป็นวัตถุดิบในชั้นปฐมภูมิ ซึ่งมีสารเคมีและสิ่งปนเปื้อนอยู่หนาแน่นอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งสุราแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ (ประวิทย์ เขียวอ่อน, 2550) คือ

1. สุรากลั่น คือ สุราที่เกิดจากการเอาน้ำสา (แป้งหรือน้ำตาลหมักด้วยยีสต์จนเกิดมีแอลกอฮอล์) มากลั่น อาจทำตามด้วยการเติมน้ำ ปรุกลั่น แต่งรสด้วยสารปรุงแต่งอื่น ๆ ลงไป ตีกรีแอลกอฮอล์หรือเก็บบ่มต่อไป เพื่อให้ถูกใจผู้ดื่ม สุรากลั่นของไทยส่วนมากที่มีจำหน่าย คือ สุราขาว (เหล้าโรง) สุราผสม สุราผสมพิเศษ สุราปรุงพิเศษ (เหล้าเหลือง) สุราไทยนิยมใช้สารปรุงแต่ง เช่น น้ำเชื้อ (Essence หรือ Flavor) น้ำยาสกัด (Extract) สีผสมลงไป

2. สุราไม่กลั่น (สุราแช่) คือ สุราที่ได้จากการหมักสาให้เกิดเป็นน้ำเมาแต่ไม่มีการกลั่น มักจะหมักสาจากเมล็ดพืช แป้งจากพืช ผลไม้และน้ำตาลจากพืช เช่น เบียร์ ไวน์ กระแช่ น้ำข้าว น้ำตาลเมา เป็นต้น สุราไม่กลั่นของคนไทยที่มีจำหน่ายส่วนใหญ่ คือ เบียร์ ไวน์ เบียร์ในไทยจะมีตีกรีแอลกอฮอล์สูงและแรงกว่าเบียร์ต่างประเทศ ส่วนน้ำข้าว กระแช่ น้ำตาลเมา ชาวบ้านมักจะทำกันเองซึ่งผิดกฎหมายจึงไม่มีจำหน่าย เหตุผลที่ชาวบ้านทำกันเองนั้น เนื่องจากทำจากวัตถุดิบธัญพืชธรรมชาติชั้นต้นจริง ๆ เช่น ข้าว น้ำตาลสดจากต้นตาล น้ำตาลจากยอดมะพร้าว ผลที่ได้ คือ รสชาติอร่อยหวาน ต้มแล้วสบายไม่อึดอัด หรือ ไม่มีสารพิษตกค้างอย่างสุราไทย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการดื่มสุราในวัยรุ่น

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกและการดื่มแบบเมาหัวราน้ำ มีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่ม ทั้งปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยครอบครัวและปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

1. **ปัจจัยส่วนบุคคล** การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีสาเหตุปัจจัยที่ส่งเสริมการดื่มของวัยรุ่นเช่น ปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วยด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ คือ ด้านสังคมประชากร เช่น เพศ ซึ่งสังคมยอมรับการดื่มระหว่างเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกันทำให้เป็นส่วนหนึ่งที่ได้เห็นได้ชัดในการดื่มของเพศชายที่มากกว่าเพศหญิง นอกจากนี้ยังมีอายุ ระดับชั้นเรียน รายได้ ผลการเรียน ด้านปัจจัยนำ เช่น ค่านิยมเกี่ยวกับการดื่มสุราของวัยรุ่น โดยที่ค่านิยมเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคลในการกระทำสิ่งต่าง ๆ โดยบุคคลจะเลือกปฏิบัติตามสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับตน ตามความเชื่อและรสนิยมของชีวิต ดังเช่น ค่านิยมของสังคมไทยเคยเห็นว่าผู้หญิงไม่ควรดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แต่ปัจจุบันผู้หญิงกลับได้รับการยอมรับจากสังคม

มากขึ้น เมื่อผู้หญิงตีพิมพ์โดยมีความเชื่อว่าเปียร์มีปริมาณแอลกอฮอล์น้อย หรือค่านิยมในวัยรุ่นส่วนใหญ่มีคิดว่าการตีพิมพ์เป็นการแสดงให้เห็นว่า ทันสมัย เท่ห์ โก่โก้ หรือค่านิยมในสังคมไทยที่แบ่งวัยและเพศของผู้ตีพิมพ์ด้วยชนิดของเครื่องดื่ม เช่น ไวน์ เปียร์ สำหรับวัยรุ่นเพศหญิงและเหล้าสำหรับวัยรุ่นเพศชายหรือวัยกลางคนขึ้นไป เป็นต้น และด้านสถานะสุขภาพ เช่น ปัญหาความเครียด ซึ่งความเครียดของวัยรุ่นอาจเกิดจากสาเหตุต่าง ๆ เช่น การปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจ หากปรับตัวไม่ได้ก็จะเครียดหรือสับสน เครียดเนื่องจากความขัดแย้งกับพ่อแม่กับเพื่อนหรือบุคคลอื่น เครียดเรื่องการเรียน เป็นต้น ดังนั้นจึงอาจหาทางออก ด้วยการตีพิมพ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่คิดว่าเป็นเครื่องดื่มผ่อนคลายความเครียดและระงับความกดดัน (อติศวร หลายชูไทย และคณะ. 2545)

2. ปัจจัยด้านครอบครัว ครอบครัวนับว่าเป็นหน่วยสังคมหน่วยแรก ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนในสังคม ครอบครัวที่อบอุ่นเป็นเกราะป้องกันพฤติกรรมเบี่ยงเบนของสมาชิกในครอบครัวได้ทุกอย่างแม้แต่การตีพิมพ์ สถานภาพของครอบครัวที่ไม่ดี เช่น การหย่าร้าง การแยกกันอยู่ของบิดามารดาหรือครอบครัวที่ขาดคนใดคนหนึ่งที่จะให้การอบรมเลี้ยงดู เป็นครอบครัวที่มีความเสี่ยงสูงสำหรับพฤติกรรมการตีพิมพ์ ซึ่งรวมถึงเด็กวัยรุ่นที่ตีพิมพ์ มักมีความผูกพันในครอบครัวน้อยและได้รับการยอมรับจากพ่อแม่ไม่มากนักและครอบครัวที่พ่อแม่ที่มีพฤติกรรมการตีพิมพ์ เด็กในครอบครัวก็จะได้รับอิทธิพลในลักษณะเดียวกัน ดังนั้นเมื่อครอบครัวที่มีพ่อแม่ตีพิมพ์จึงมีโอกาสที่จะเป็นคนที่ตีพิมพ์ในอนาคตหรือการมีบุคคลในครอบครัวที่ตีพิมพ์ เด็กจะเกิดการเรียนรู้โดยการสังเกตหรือการมีส่วนร่วมทำให้เด็กได้รับทัศนคติและพฤติกรรมการตีพิมพ์ได้ ไม่เพียงแต่เด็กจะได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากการตีพิมพ์ของบิดามารดาและบุคคลในครอบครัวเท่านั้น การสนับสนุนให้เด็กผู้หญิงตีพิมพ์โดยตรงจากพ่อแม่หรือญาติพี่น้องก็กระทำมาเป็นเวลานานโดยผ่านความเชื่อที่ว่าตีพิมพ์เป็นยาอย่างไร้รู้สึกตัว ในสถานการณ์เช่นนี้ผู้หญิงที่ตีพิมพ์สุราเป็นยา หลายคนพัฒนาตนเองมาตีพิมพ์สุราเป็นนิสัยในที่สุด (บัณฑิต บัณฑิต สมบูรณ์, 2553)

3. ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม สภาพสังคมปัจจุบันจัดว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการตีพิมพ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปัจจุบันเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้กลายเป็นสื่อกลางในการเข้าสังคมเป็นเครื่องแสดงออกถึงสถานภาพทางสังคม รวมถึงการคบเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนเป็นพัฒนาการทางสังคมที่สำคัญของวัยรุ่น การเข้ากลุ่มเพื่อนเป็นธรรมชาติของวัยรุ่น โดยวัยรุ่นจะเลือกเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนที่มีค่านิยม ทัศนคติที่คล้ายคลึงกัน ดังนั้น หากไปคบเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนที่ไม่ดี ก็อาจชักนำหรือชักชวนไปในทางที่เสียได้ เช่น การหนีโรงเรียน เกเร ดิถยาเสพติดหรือตีพิมพ์แอลกอฮอล์ได้ นอกจากนี้ ในปัจจุบันสถานที่ในการตีพิมพ์และแหล่งซื้อหรือ

ได้มา ยังเชื่อต่อการดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้น เช่น การดื่มในร้านอาหารที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ห้างสรรพสินค้าส่วนแหล่งซื้อก็หาได้ง่ายซึ่งมีขายทั้งในร้านขายของชำ ร้านสะดวกซื้อ เป็นต้น อีกทั้งปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม เช่น ที่พักอาศัยและการพักอาศัยของวัยรุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่เชื่อต่อการดื่มเช่นกัน ดังเช่น การที่วัยรุ่นอาศัยอยู่ในบ้านเช่าหรือหอพักคนเดียวหรือกับเพื่อน ซึ่งไม่ได้อยู่กับบิดามารดาพบว่า ดื่มแอลกอฮอล์มากกว่า ทั้งนี้เนื่องจากไม่มีผู้ใหญ่เข้ามาดูแลหรือตักเตือน (บัณฑิต บัณฑิตสมบูรณ์, 2553)

ลักษณะและระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัยรุ่น

การดื่มสุรามีลักษณะต่อเนื่อง โดยเริ่มต้นจากการไม่ดื่มเลยหรือดื่มน้อยไปจนถึงดื่มหนัก และปัญหาที่เกิดขึ้นก็จะมีตั้งแต่ไม่มีปัญหาเลยไปจนถึงปัญหามากและปัญหารุนแรงเช่นกัน ซึ่งสามารถแบ่งการดื่มออกได้เป็น 3 แบบ ตามปริมาณแอลกอฮอล์ที่ดื่มเข้าไปและความเสี่ยงต่อปัญหาที่เกิดขึ้น(ทรงเกียรติ ปิยะกะ. 2545)

1. การดื่มแบบความเสี่ยงต่อการเกิดอันตรายน้อย (Low Risk Drinking) หมายถึง การดื่มไม่เกิน 2 ดื่มมาตรฐานต่อวันในผู้หญิง ซึ่งเทียบเท่ากับเบียร์ชนิดแรง 1.5 กระป๋อง หรือ เหล้า 40 ดีกรี 1 เบ็ก (1 เบ็ก ปริมาตรเท่ากับ 50 cc.) หรือ ไม่เกิน 4 ดื่มมาตรฐานต่อวันในผู้ชาย ซึ่งเทียบเท่ากับเบียร์ชนิดแรง 3 กระป๋อง หรือ เหล้า 40 ดีกรี 2 เบ็ก การดื่มในลักษณะเช่นนี้อาจเรียกว่า Responsible Drinking หรือ Self-Limit Drinking

2. การดื่มแบบเสี่ยงต่อการเกิดอันตรายสูง (Hazardous Drinking) หมายถึง การดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณและลักษณะที่ทำให้ผู้ดื่มเพิ่มความเสี่ยงที่จะเกิดผลเสียต่อสุขภาพ โดยที่องค์การอนามัยโลกได้จัดว่าเป็นความผิดปกติชนิดหนึ่ง ซึ่งการดื่มแบบเสี่ยงนี้ เป็นการดื่มที่มากกว่า 2 ดื่มมาตรฐาน แต่ไม่เกิน 4 ดื่มมาตรฐานต่อวันในผู้หญิง เทียบเท่ากับเบียร์ชนิดแรง 3 กระป๋อง หรือเหล้า 40 ดีกรี 2 เบ็ก หรือ การดื่มมากกว่า 4 ดื่มมาตรฐานแต่ไม่เกิน 6 ดื่มมาตรฐานต่อวันในผู้ชายเทียบเท่ากับเบียร์ชนิดแรง 4.5 กระป๋อง หรือ เหล้า 40 ดีกรี 3 เบ็ก นอกจากนี้การดื่มมากแบบเม้าท์วราหน้า ซึ่งหมายถึง การดื่มสุราในปริมาณที่มากติดต่อกันในระยะเวลาอันสั้น (ภายใน 2-3 ชั่วโมง) ในโอกาสหรือเหตุการณ์หรือครั้งเดียวกัน โดยเพศชายดื่ม 4 แก้ว หรือ มากกว่าต่อครั้ง และเพศหญิงดื่ม 3 แก้ว หรือมากกว่า ก็ถือว่าเป็นการดื่มแบบเสี่ยงต่อการเกิดอันตรายสูงด้วย (ทรงเกียรติ ปิยะกะ, 2545)

3. การดื่มแบบอันตราย (Harmful Drinking) หมายถึง การดื่มแอลกอฮอล์ที่ทำให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย หรือจิตใจ เป็นการดื่มมากกว่า 4 ดื่มมาตรฐานต่อวันในผู้หญิง ซึ่งเทียบเท่า

กับเบียร์ชนิดแรง 3 กระป๋อง หรือ เหล้า 40 ดีกรี 2 เบ็ก ขึ้นไป หรือ มากกว่า 6 ดื่มมาตรฐาน ต่อวันในผู้ชายเทียบเท่ากับเบียร์ชนิดแรง 4.5 กระป๋อง หรือ เหล้า 40 ดีกรี 3 เบ็ก ขึ้นไป

จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2550) พบว่าการดื่มสุราของวัยรุ่นอายุ 15-19 ปี ดื่มนาน ๆ ครั้งมากที่สุด ร้อยละ 52.6 รองลงมา คือ ดื่มเดือนละ 1-2 ครั้ง ดื่มเป็นบางวัน (1-2 ครั้งต่อสัปดาห์) ดื่มน้อยครั้ง (3-4 ครั้งต่อสัปดาห์) และดื่มทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 19.2, 17.0, 9.0, และ 2.0 ตามลำดับ ส่วนประเภทของเครื่องดื่มที่วัยรุ่นหญิงนิยมดื่มคือสุราต่างประเทศหรือสุราผสมน้ำผลไม้ เพราะเชื่อว่าดื่มแล้วไม่เมา รองลงมาเป็นเบียร์ ส่วนวัยรุ่นชายชอบดื่มสุรามากกว่าเบียร์และไวน์

การเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการดื่มอย่างหนักเป็นครั้งคราว (Heavy Episodic Drinking) หรือการดื่มแบบปริมาณมาก ๆ ในแต่ละครั้งหรือที่เรียกว่า “เมาแบบหัวราน้ำ” ในกลุ่มวัยรุ่นอาจมีการแพร่กระจายวัฒนธรรมการดื่ม ในลักษณะนี้ จากประเทศที่พัฒนาแล้วมายังประเทศที่กำลังพัฒนาซึ่งประเทศไทยก็ได้รับวัฒนธรรมดังกล่าวเข้ามาเช่นกันและลักษณะการดื่มนั้นอาจมีวัตถุประสงค์แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขหรือบริบทของสังคมนั้น ๆ เช่น การดื่มเพื่อเข้าสังคมการไปร่วมงานพิธีต่าง ๆ เช่น งานแต่งงาน งานขึ้นบ้านใหม่ งานบวช ดื่มในโอกาสเทศกาลต่าง ๆ งานศพ ฉลองวันเกิด เลี้ยงฉลองความสำเร็จ ซึ่งเป็นโอกาสที่มีอยู่ตลอดเวลา ทำให้บุคคลเริ่มต้นดื่มและเมื่อดื่มทุกโอกาสก็จะพัฒนาจากการดื่มเป็นครั้งคราว จนในที่สุดกลายเป็นกิจวัตรได้ เป็นต้น การดื่มเพื่อวัตถุประสงค์บางอย่าง เช่น การดื่มเพื่อแสดงความเป็นผู้ใหญ่หรือแสดงความเป็นผู้ใหญ่ของวัยรุ่น วัยรุ่นหญิงดื่มเพื่อแสดงความเท่าเทียมทางเพศกับเพศชายหรือการมีความเชื่อว่าดื่มแอลกอฮอล์ก่อนอาหารจะทำให้รับประทานอาหารได้มากขึ้นลักษณะการดื่มแบบจนครองสติไม่ได้ เช่น การได้รับการค้ำยันค้ำยอกจากเพื่อนหรือถูกเหตุการณ์บังคับ การดื่มเช่นนี้ อาจทำให้มีพฤติกรรมที่ผิดแปลกไปจากปกติ เช่น จากคนเรียบร้อย เงียบ กลายเป็นคนโวยวาย ก้าวร้าว กล้าแสดงออก เป็นต้น การดื่มเป็นนิสัย เป็นอีกลักษณะหนึ่ง บุคคลที่ดื่มแอลกอฮอล์นั้น ดื่มเป็นนิสัยจนกลายเป็นติดสุราเรื้อรังจนไม่สามารถประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างปกติสุข (ประทีพร กำจรเกียรติสกุล, 2553)

ผลกระทบของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัยรุ่นนั้น สามารถเกิดขึ้นได้ เช่นเดียวกับบุคคลทั่วไปนั่นคือ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งลักษณะการดื่ม ปริมาณการดื่ม ก่อให้เกิดการเมาสุราการติดสุราและผลของพิษจากแอลกอฮอล์ ทำให้เกิดผลกระทบหลายประการ(บัณฑิต ศรีไพศาล และคณะ, 2553)

1. ผลกระทบด้านสุขภาพ เอธิลแอลกอฮอล์ที่ผสมอยู่ในสุราเป็นสารที่มีคุณสมบัติที่สามารถละลายในน้ำและในไขมันได้ดีเมื่อนำมาผสมกับน้ำหรือโซดาแล้วดื่มมันจะสามารถดูดซึมได้ทันทีเช่นเดียวกับน้ำ ดังนั้นเมื่อดื่มแอลกอฮอล์ชนิดต่าง ๆ เข้าสู่ปากแอลกอฮอล์ก็จะซึมผ่านเข้าสู่ร่างกายอย่างรวดเร็วโดยแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่จะถูกดูดซึมในกระเพาะอาหารประมาณ 20-30% ที่เหลือจะดูดซึมในลำไส้เข้าสู่ตับแล้วถูกย่อยเผาผลาญในตับ บางส่วนจะถูกดูดซึมเข้าสู่หัวใจและกระแสเลือดภายในเวลาเพียง 5 นาทีและอวัยวะต่าง ๆ ทั่วร่างกายภายใน 10-30 นาที แล้วถูกขับออกทางลมหายใจ ปัสสาวะและเหงื่อ ความเป็นพิษต่อร่างกายของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างต่อเนื่องมีดังนี้ (บัณฑิต บัณฑิตสมบูรณ์, 2553)

1.1 พิษของแอลกอฮอล์ต่อสมอง ที่มีทั้งเฉียบพลันและเรื้อรัง ซึ่งพิษแบบเฉียบพลันได้แก่ Alcohol Intoxication แบ่งเป็นพิษเล็กน้อยแตกต่างกันไปตามระดับแอลกอฮอล์ในเลือดคือ

- 20 mg% = 1 Drink จะทำให้เกิดอาการอ่อนคลาญ หายเครียด
- 30 mg% = 1.5 Drinks จะทำให้เกิดอาการสนุกสนาน ร่าเริง
- 50 mg% = 2.5 Drinks จะทำให้เสียการควบคุมการเคลื่อนไหว ตัดสินใจ

บกพร่อง

- 80 mg% = 4 Drinks จะเกิดอาการเมา และผิดกฎหมาย
- 100 mg % = 5 Drinks จะแสดงอาการเมาให้เห็น เดินไม่ตรงทาง
- 200 mg % = 10 Drinks จะเกิดอาการสับสน อาละวาด
- 300 mg % = 15 Drinks จะเกิดอาการร่วงซึม
- 400 mg % = 20 Drinks จะเกิดอาการสลบ เข้าชั้นโคม่าถึงตายได้
- 650 mg % = 30+ Drinks ถึงตายได้

1.2 พิษต่อระบบทางเดินอาหาร โรคที่พบได้บ่อยในหมู่นักดื่ม คือ โรคกระเพาะแอลกอฮอล์ที่มีความเข้มข้นต่ำจะทำให้มีการกระตุ้นน้ำย่อยในกระเพาะอาหารส่งผลให้เกิดแผลในกระเพาะและลำไส้ ขณะที่แอลกอฮอล์ที่มีความเข้มข้นสูงจะทำให้เกิดอาการเยอบุกระเพาะอาหารอักเสบเฉียบพลัน

1.3 พิษต่อระบบหัวใจและหลอดเลือด แอลกอฮอล์จะกระตุ้นให้หัวใจสูบฉีดโลหิตเร็วขึ้น ทำงานหนักขึ้นในระยะยาวจะทำให้การทำงานของกล้ามเนื้อหัวใจผิดปกติ การบีบตัวของกล้ามเนื้อหัวใจลดต่ำลง ทำให้หัวใจต้องทำงานหนักขึ้นเพื่อสูบฉีดโลหิตและเมื่อหัวใจทำงานหนักขึ้นกล้ามเนื้อหัวใจจะเริ่มหนาขึ้นเกิดโรคหัวใจโตมีอาการหัวใจวายหรือหัวใจล้มเหลวตามมาในที่สุด

1.4 พิษต่อระบบเมตาบอลิซึมและต่อมไร้ท่อ สารพิษที่เกิดจากการเผาผลาญแอลกอฮอล์ในร่างกาย คือ เตตราไฮโดรไอโซควิโนลีนส์ (Tetrahydroisoquinolines) จะเข้าทำลายสารเคมีในสมองที่ช่วยให้คนเรารู้สึกเป็นปกติสุขและสงบ คนที่ติดแอลกอฮอล์จึงมักมีจิตใจและอารมณ์อ่อนไหว ความอดทนต่อภาวะเครียดหรือกดดันลดน้อยลง ขาดสมาธินำไปสู่บุคลิกภาพเสื่อมโทรม

1.5 พิษต่อระบบจุลินทรีย์ แอลกอฮอล์มีผลต่อการทำงานของเม็ดเลือดขาวซึ่งเป็นระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายทำให้ความสามารถในการกำจัดเชื้อโรคน้อยลง ส่งผลให้ร่างกายอ่อนแอมีการติดเชื้อได้ง่ายขึ้น ผลกระทบจากปัญหาการดื่มเป็นปัญหาด้านสาธารณสุขและปัญหาสังคมที่สำคัญ การดื่มแอลกอฮอล์มากเกินไปขนาดสามารถทำให้เกิดผลเสียต่อผู้ดื่มทั้งทางร่างกาย จิตใจ สุขภาพและชีวิตความเป็นอยู่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับอัตราป่วยและอัตราตายจากโรคต่าง ๆ กว่า 60 ชนิด เช่น โรคตับแข็ง ความดันโลหิตสูง มะเร็งหลอดอาหารและหลอดลม ปัญหาที่เกิดขึ้นจะเพิ่มตามระยะเวลาของการดื่ม ซึ่งเกิดขึ้นได้ ทั้งแบบเฉียบพลันหรือเรื้อรังจากการดื่ม การดื่มมากเกินไปขนาดเพิ่มความเสี่ยงต่อการตายก่อนวัยอันควรและโรคต่าง ๆ ทางร่างกายหลายชนิด การดื่มแบบเมาหัวรำน้ำสามารถเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของวัยรุ่น ซึ่งมีทั้งผลกระทบในระยะสั้นและระยะยาวทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปริมาณการดื่มและระยะเวลาของการดื่มผลกระทบด้านร่างกายในระยะสั้นของผู้ดื่มแบบเมาหัวรำน้ำ สามารถเกิดอาการเมาค้าง ปวดศีรษะ กระจายน้ำอย่างมาก คลื่นไส้ อาเจียน มีความรู้สึกไวต่อแสงและเสียง มีการมองเห็นที่ไม่ชัดเจน เวียนศีรษะและเหนื่อยหมดแรง บางครั้งที่ดื่มอย่างหนักอาจทำให้เกิดอาการทางด้านประสาทขึ้นได้ เช่น หน้ามืด อาการความจำเสื่อม เกิดการลืมไม่สามารถทำอะไรได้ในช่วงเวลานั้น ๆ สูญเสียสติสัมปชัญญะ สูญเสียความสามารถการควบคุมการเคลื่อนไหวและความเร็วในการตอบสนองไร้ความสามารถในการตัดสินใจ บางคนแสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าวและอาจนำไปสู่การทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น นอกจากนี้ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถเป็นพิษได้เพราะอาการคลื่นไส้ อาเจียน อาจนำไปสู่การหมดสติ โคม่าและเสียชีวิตหรือการเสียชีวิตเนื่องจากการอุดตันของเส้นโลหิตที่ไปเลี้ยงสมอง ผลกระทบต่อสุขภาพในระยะยาวจากการดื่มอย่างหนักหรือในปริมาณมากติดต่อกันเป็นระยะเวลาหลายปีส่งผลกระทบถาวรอย่างหนักต่อร่างกายของผู้ดื่ม ประเภทและขอบเขตของผลกระทบที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีหลายปัจจัย ซึ่งขึ้นอยู่กับระยะเวลาและความรุนแรงของการดื่มเพศและอายุของผู้ดื่มโดยส่วนใหญ่เพศชายจะมีการดื่มและการติดแอลกอฮอล์มากกว่าเพศหญิงประมาณ 2 ใน 3 ของผู้ที่ดื่มหรือติดแอลกอฮอล์เป็นเพศชาย ส่วนการดื่มในเพศหญิงมักเผชิญกับปัญหาของโรคต่าง ๆ มากกว่าเพศชาย เช่น การ

ได้รับอันตรายต่อร่างกายหรือการเกิดโรคต่าง ๆ หลังจากการตี้อย่างหนักติดต่อกันเป็นเวลาหลายปี เพศหญิงที่เป็นนักตีมีอัตราการเสียชีวิตตั้งแต่ 50% -100% ซึ่งมากกว่าเพศชายอย่างมากและโรคเกี่ยวกับตับจะพบมากในเพศหญิงและโรคพิษสุราเรื้อรังทำให้เกิดโรคมะเร็ง เช่น มะเร็งที่ ปาก คอ หลอดอาหาร เต้านม ตับและตับอ่อน ลำไส้ใหญ่และทวารหนัก เป็นต้น

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีผลเสียต่อวัยรุ่นเป็นอย่างมาก มีการศึกษาทางด้านสมองของวัยรุ่นที่ตี้อย่างหนักที่พบการหดตัวที่ทำหน้าที่ในการรับผิดชอบในส่วนของการจดจำและเรียนรู้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเด็กวัยรุ่นเหล่านี้มีความสามารถในการจดจำและเรียนรู้ที่ต่ำ ทั้งนี้สุรายังทำให้การเจริญเติบโตของวัยรุ่นเป็นไปอย่างไม่สมบูรณ์เพราะจากการตี้อย่างหนักในวัยรุ่นจะไปรบกวนการทำงานของกล้ามเนื้อและกระดูก ยิ่งไปกว่านั้นบุคคลใดที่ตี้อย่างหนักตั้งแต่ในวัยรุ่นจะมีโอกาสที่เป็นโรคกระดูกพรุนเมื่ออายุมากขึ้นความพิการของเด็กทารกแรกเกิดที่เกิดจากการตี๋เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของหญิงในขณะตั้งครรภ์เป็นอันตรายอย่างมากและก่อให้เกิดอันตรายถาวรแก่เด็ก ดังนั้นผู้หญิงที่ตั้งครรภ์ไม่ควรดื่มสุราทุกชนิด การดื่มสุราระหว่างการตั้งครรภ์เป็นสาเหตุอันดับ 1 ที่ก่อให้เกิดการพัฒนาช้าทางด้านสมองของเด็กทารกและเด็กทารกที่จะคลอดออกมา มีความเสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมที่ไม่อยู่นิ่งและการเรียนรู้ที่ช้า การตี๋ในปริมาณที่มากติดต่อกัน เป็นอันตรายต่อตับซึ่งตับจะมีการสะสมไขมันทำให้การทำงานของตับช้าลงทำให้เกิดโรคตับอักเสบ ซึ่งตับจะบวมขึ้นแล้วทำให้เกิดการอุดตันอาจทำให้ถึงขั้นเสียชีวิตถึง 10%-30% ทำให้เป็นโรคตับแข็งก่อให้เกิดโรคมะเร็งตับและเสียชีวิตในที่สุด นอกจากนี้ยังเป็นอันตรายต่อตับอ่อนทำให้เกิดโรคตับอ่อนอักเสบเรื้อรังและการอักเสบของตับอ่อนจะทำให้เกิดการเจ็บช่องท้องอย่างรุนแรง น้ำหนักลดลงและอาจจะทำให้ถึงขั้นเสียชีวิตได้ การเกิดโรคหัวใจทำให้เกิดโรคความดันโลหิตสูง หัวใจพองโตขยายใหญ่ขึ้น ซึ่งไม่สามารถแก้ไขหรือรักษาได้ก่อให้เกิดโรคหัวใจล้มเหลว เส้นเลือดแดงจะแคบลง ซึ่งนำไปสู่หัวใจล้มเหลวและเสียชีวิตหรือเกิดการเต้นที่ผิดปกติของหัวใจ ซึ่งนำไปสู่หัวใจล้มเหลวและเสียชีวิตจากการไหลเวียนของเลือดไปสู่แขนและขาลดลง ทำให้เกิดการอุดตันของเส้นโลหิตที่ไปเลี้ยงสมองรวมทั้งการเป็นอันตรายต่อสมอง ทำให้ความสามารถทางความคิดลดลงเซลล์สมองถูกทำลายทำให้สมองเสื่อมลงและฝ่อทำให้เกิดความพิการทางสมอง ก่อให้เกิดความก้าวร้าวพฤติกรรมที่ต่อต้านสังคม ความเครียด ความวิตกกังวลและผู้ที่ตี้อย่างหนักมักจะได้รับบาดเจ็บเนื่องจากการถูกทำลายของประสาทของการทรงตัว

2. ผลกระทบด้านสังคม ด้านอุบัติเหตุ การตี๋เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ขาดความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น เป็นสาเหตุสำคัญของโรคและการบาดเจ็บการตี๋เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้การตายจากเกิดอุบัติเหตุจราจรทั่วโลกได้ถึง ร้อยละ 20-38 ของการการเกิด

อุบัติเหตุทั้งหมด ปัญหาอุบัติเหตุที่เกิดจากผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทยได้ทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ ผู้ที่ “เมาแล้วขับ” ก่อให้เกิดอุบัติเหตุทางจราจรสร้างความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก จากสถิติที่ผ่านมาคนไทยเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรเฉลี่ย 2 คนต่อชั่วโมง นอกจากนี้ยังพบว่าร้อยละ 40 ของผู้บาดเจ็บที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลจากอุบัติเหตุมีสาเหตุมาจากการขับขี่ยานพาหนะขณะเมาสุรา ซึ่งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับการเกิดอุบัติเหตุจราจรดังนี้ (ยงยุทธ ขจรธรรม และบังอร ฤทธิภักดี, 2547)

ระดับแอลกอฮอล์ (มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์) การเกิดอุบัติเหตุ (เท่า)

20-40	3-5
50-70	6-17
100-140	29-240
มากกว่า 150	มากกว่า 300

จากการศึกษาของศูนย์พิทักษ์สิทธิสตรีมูลนิธิเพื่อนหญิง (2546) พบว่าผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการดื่มสุราส่วนใหญ่มีประสบการณ์หรือทราบว่าบุคคลที่ดื่มสุรามีการใช้ความรุนแรง พุดจาหยาบคายด่าว่าและทำร้ายร่างกายผู้อื่นและการละเมิดสิทธิทางเพศสตรีที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวนมากจะตกเป็นเหยื่อของความรุนแรง การถูกทารุณในบ้านหรือการถูกข่มขืนมีความสัมพันธ์กับสุรา การดื่มสุราก่อให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจในครอบครัว คุณภาพความมั่นคงในการทำงาน ชัดขวางการทำงานที่ตามปกติของครอบครัวและนำไปสู่การเสพยาเสพติด ปัญหาอาชญากรรมอื่น ๆ อีกทั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มากเกินไปเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาความรุนแรงก่อให้เกิดการบาดเจ็บจากการทะเลาะวิวาท (อ้างใน บัณฑิต บัณฑิตสมบุญ, 2553)

3. ผลกระทบทางเศรษฐกิจ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สร้างความเสียหายในเชิงเศรษฐกิจโดยมีมูลค่าสูงมาก ซึ่งได้แก่ การสูญเสียทรัพย์สิน ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการรักษาโรคต่าง ๆ และอุบัติเหตุค่าใช้จ่ายทางอ้อมที่เกิดจากการฟื้นฟูสมรรถภาพ ค่าใช้จ่ายจากการบังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งประสิทธิภาพในการทำงานหรือการผลิตที่สูญเสียไปเนื่องจากการหยุดงานหรือเสื่อมสมรรถภาพในผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ยงยุทธ ขจรธรรม และบังอร ฤทธิภักดี, 2547) ความเสียหายจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสังคมไทยปัจจุบัน เมื่อคิดเป็นต้นทุนทางสังคมโดยรวมมีมูลค่าสูงถึง 13,007.9-33,625.6 ล้านบาท หรือร้อยละ 0.22-0.56 ของ GDP ในปี 2546 ซึ่งแยกเป็นต้นทุนความเสียหายได้ 2 ประเภท คือ (นิพนธ์ พัวพงศกร และคณะ, 2548)

3.1 ต้นทุนส่วนบุคคลของผู้ที่ติดตั้งเครื่องต้มแอลกอฮอล์ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการรักษาโรคจากการต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์ต้นทุนเวลาในการรักษาโรคต้นทุนเวลาเนื่องจากการขาดงานมูลค่าการเสียชีวิตจากการเจ็บป่วยด้วยโรคที่เกิดจากการต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์ คิดเป็นมูลค่า 4,988.4-7,492.8 ล้านบาท

3.2 ต้นทุนต่อสังคมของการต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์ ได้แก่ มูลค่าการเสียชีวิตและการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางจราจร ที่มาจากการต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์มูลค่าการรักษาอุบัติเหตุจากการต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์ มูลค่าการเสียชีวิตได้จากการรักษาพยาบาล คิดเป็นมูลค่า 8,039.5-26,179.8 ล้านบาท

หากกล่าวโดยสรุป การต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์ นอกจากจะสร้างปัญหาสุขภาพแล้วยังส่งผลกระทบต่อปัญหาด้านสังคมโดยเฉพาะสถาบันครอบครัว เหล้าหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นตัวการสร้างปัญหามากมาย เช่น ปัญหาการทะเลาะวิวาท ซึ่งมักเกิดขึ้นเสมอ รวมถึงปัญหาความยากจน

ข้อมูลทั่วไปของตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา

ตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา อยู่ห่างจากตัวจังหวัดพะเยา ไปทางทิศเหนือ ระยะทางประมาณ 13 กิโลเมตร การคมนาคมใช้เส้นทาง ถนนพหลโยธิน หมายเลข 1 (พะเยา - เชียงราย) ตำบลแม่ปืม มีพื้นที่ทั้งหมด 96 ตารางกิโลเมตร หรือ 60,000 ไร่

อาณาเขต ทิศเหนือ ติดกับ ตำบลแม่สุก ตำบลแม่ใจ เขตอำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา

ทิศใต้ ติดกับ ตำบลบ้านต้า เขตอำเภอเมือง จังหวัดพะเยา

ทิศตะวันออก ติดกับ ตำบลห้วยแก้ว ตำบลดงเจน เขตอำเภอภูเกายาว จังหวัดพะเยา

ทิศตะวันตก ติดกับ ตำบลบ้านใหม่ ตำบลท่าจำปี เขตอำเภอเมือง จังหวัดพะเยา

ตำบลแม่ปืม มีทั้งหมด 18 หมู่บ้าน มีจำนวนประชากร มีทั้งหมด 2,992 ครัวเรือน แยกเป็นชาย 4,539 คน หญิง 4,676 คน รวมทั้งหมด 9,215 คน ดังนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรตำบลแม่ปืม

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	จำนวน ครัวเรือน	ประชากร		รวม
			ชาย	หญิง	
1	บ้านร่องคือ	201	270	324	594
2	บ้านป่าคา	208	293	303	596
3	บ้านสันทราย	119	158	162	320
4	บ้านป่าตุ้ม	115	159	187	346
5	บ้านแม่ปืม	85	120	132	252
6	บ้านสันหนองควาย	86	130	132	262
7	บ้านสันตันหวีด	129	211	219	430
8	บ้านสันตันผึ้ง	231	377	392	769
9	บ้านโป่งเกลือ	155	224	249	473
10	บ้านสันหมื่นแก้ว	213	358	358	716
11	บ้านห้วยบง	173	262	260	522
12	บ้านปากคว่าว	198	332	295	627
13	บ้านภูเงิน	190	301	299	600
14	บ้านห้วยบง	135	166	185	351
15	บ้านโป่งเกลือใต้	231	297	321	618
16	บ้านโพธิ์ทอง	188	346	302	648
17	บ้านห้วยบง	155	272	256	528
18	บ้านห้วยบง	180	263	300	563
รวม		2,992	4,539	4,676	9,215

ที่มา: สำนักงานทะเบียน อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา ณ เดือน มีนาคม 2554

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รุจา ภูไพบูลย์ (2546) ได้ศึกษาปัจจัยด้านพฤติกรรมของพ่อแม่ที่ผลต่อพฤติกรรมกินเหล้าสูบบุหรี่ของวัยรุ่น โดยสำรวจนักเรียนมัธยมศึกษาที่ 1-6 ในโรงเรียน 10 โรงเรียนทั้งกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัดจำนวนกว่า 2,000 ครอบครัว ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพสำหรับนักเรียนและสำหรับพ่อแม่ตอบพบว่าวัยรุ่น ร้อยละ 18.2 ที่พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ โดยที่ส่วนใหญ่กว่าดื่มเป็นครั้งคราว ร้อยละ 16.6 และดื่มบ่อยจนถึง

ประจำ ร้อยละ 1.6 เด็กวัยรุ่นชายตี้มมากกว่าเด็กวัยรุ่นหญิงคือพบร้อยละ 23.8 ของวัยรุ่นชาย และร้อยละ 14.0 ของวัยรุ่นหญิงมีการตี้มแอลกอฮอล์ โดยตี้มบ่อย ๆ หรือเป็นประจำ ร้อยละ 2.5 เมื่อศึกษาพฤติกรรมการตี้มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ระหว่างพฤติกรรมของพ่อแม่และลูก พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการตี้มของวัยรุ่นมากที่สุด คือ พฤติกรรมการตี้มของพ่อ รองลงมา คือ พฤติกรรมการตี้มของแม่ และปัจจัยสุดท้าย คือ อายุของเด็กวัยรุ่น กล่าว คือ พ่อตี้มบ่อย รวมทั้งแม่ที่ตี้มบ่อยและเด็กวัยรุ่นเป็นเด็กวัยรุ่นที่อายุมากแล้ววัยรุ่นจะมีพฤติกรรมการตี้มบ่อยขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่การศึกษานี้ไม่พบอิทธิพลของรายได้ครอบครัวต่อพฤติกรรมการตี้มแอลกอฮอล์ดังกล่าว

ปรานี ทองคำ และคณะ (2549) ศึกษาพฤติกรรมการตี้มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มวัยรุ่นที่ตี้มแอลกอฮอล์ พบว่า ตี้มครั้งแรกเมื่ออายุเฉลี่ย 14.7 ปี ในการตี้มครั้งแรก ส่วนมากตี้มเบียร์ ร้อยละ 56.1 ตี้มกับเพื่อน ร้อยละ 81.9 เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ตี้มเป็นประจำ คือ เบียร์ สุรา และไวน์ และในการตี้มนั้น ส่วนใหญ่ตี้มกับเพื่อน ร้อยละ 72.0 ส่วนใหญ่ตี้มในงานเลี้ยงสังสรรค์ ร้อยละ 83.0 ตี้มที่บ้าน ร้อยละ 48.3 ตี้มที่ร้านอาหาร/ร้านขายเหล้า/ห้างสรรพสินค้า ร้อยละ 22.2 ในการตี้มนั้น ร้อยละ 25.8 ของผู้ตี้มจะสูบบุหรี่หรือร่วมด้วยปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว ด้านเพื่อนและด้านสภาพแวดล้อม มีอิทธิพลต่อการตี้มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น และสามารถทำนายการตี้มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นได้ ร้อยละ 41.7 ทั้งนี้ รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่ได้รับ การมีบุคคลในครอบครัวตี้ม และการมีเพื่อนสนิทตี้ม มีอิทธิพลต่อการตี้มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ และคณะ (2549) ศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตี้มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของเยาวชน ผลการศึกษาพบว่า เยาวชนร้อยละ 40.6 มีพฤติกรรมการตี้มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ โดยเฉพาะในเพศชายตี้ม ร้อยละ 53.5 และเพศหญิงตี้มร้อยละ 25.1 อายุที่เริ่มตี้มประมาณ 15-16 ปี และพบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตี้มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ การตี้มของเพื่อน การได้รับสื่อและอิทธิพลการโฆษณาประเภทสถานศึกษาความสัมพันธ์กับครอบครัว ค่านิยมเกี่ยวกับการไม่ตี้มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และการตี้มของพี่น้อง

วิจิตรา วสุวานิชและคณะ (2550) พบว่าสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจโดยเฉพาะเทคโนโลยี ระบบการสื่อสาร จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ทำให้เกิดการเอาอย่าง การเลียนแบบของวัยรุ่นทั้งจากสื่อและจากดาราทำให้วัยรุ่นในจังหวัดพะเยามีปัญหาเกี่ยวกับการตี้มแอลกอฮอล์พบว่า มีการตี้มสุราในระดับสูงและกระจายไปทุกพื้นที่ทั้งในเมืองและชนบท ทั้ง 9 อำเภอ มีพื้นที่ต้องเตือนภัย 6 อำเภอ พื้นที่เฝ้าระวัง 3 อำเภอ มีรูปแบบพฤติกรรมที่

คล้ายกันโดยมีปัจจัยส่งเสริมสำคัญ คือ การเลียนแบบผู้ใหญ่ เด็กเริ่มดื่มสุราตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หรืออายุประมาณ 13 ปี โดยนิยมดื่มเบียร์เพราะหาง่ายและแก้ปัญหาผลกระทบตามมาหลายอย่างเช่น ทะเลาะวิวาท ลักขโมย มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เป็นต้น

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพะเยา (2550) ศึกษาสถานการณ์การดื่มสุรา ปัจจัยทำให้ดื่มสุรา ผลกระทบจากการดื่มสุราของเด็กและเยาวชนในชุมชนจังหวัดพะเยา พบว่า สถานการณ์การดื่มสุราพบมีการดื่มครั้งแรกอายุ 13 ปี โดยส่วนใหญ่มาจากการเลียนแบบพฤติกรรมพ่อแม่ผู้ใหญ่ในชุมชน ซึ่งเป็นชุมชนที่บริโภคสุราในระดับสูง ในทุกโอกาสมีลักษณะการดื่ม คือ ดื่มตามเทศกาลงานเลี้ยง ดื่ม 2-3 ครั้ง/สัปดาห์และ 4-5 ครั้ง หรือเกือบทุกวันในสัปดาห์ เงินที่ใช้ในการซื้อสุราในเด็กมัธยมได้มาจากการนำค่าอาหารมาลงขันกัน รวมทั้งข้ออ้างการต้องทำรายงานส่งครู สำหรับกลุ่มอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาส่วนหนึ่งใช้เงินทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาของรัฐบาล ปัจจัยที่ผลักดันให้ดื่มสุรา คือ พ่อแม่ผู้ปกครองมีค่านิยมชอบสังสรรค์โดยการดื่มสุราและไม่มีเวลาดูแลอบรมเด็กและเยาวชน ทำให้เด็กห่างไกลจากพ่อแม่ ผลักดันให้เด็กหันไปเที่ยวเตร่รวมกลุ่มดื่มสุรา รวมทั้งเด็กและเยาวชนอยากลองอยากรู้ ให้เพื่อนยอมรับ ร่วมกับการมีสุราเสรีในชุมชนทำให้สุราหาง่าย ราคาถูก มีขายทุกสถานที่ ผลกระทบจากการดื่มสุราของเด็กและเยาวชน คือ การทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายกัน ซึ่งพบได้บ่อยและรุนแรง อุบัติเหตุจากการขับขี่ยานยนต์ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัย ความขัดแย้งแตกแยกของครอบครัว การลักขโมย และการเข้าหายาเสพติด

สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2551) ศึกษาพฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2551 ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาดื่มสุราในครั้งแรกส่วนใหญ่อายุระหว่าง 16-18 ปี และสุราที่ดื่มครั้งแรก คือ เบียร์ ส่วนใหญ่ดื่มกับเพื่อน ครั้งละ 1-2 ครั้งต่อเดือน สถานที่เลือกดื่มมากที่สุด คือ ดื่มตามหอพัก ปริมาณการดื่มประมาณ 1 กลม/ขวด ค่าใช้จ่ายในการดื่ม 100-200 บาท/ครั้ง การดื่มสุราไม่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียน และนักศึกษาเคยประสบอุบัติเหตุหลังจากการดื่มสุรา

บัณฑิต บัณฑิตสมบุรณ์ (2553) ศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของเด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมในเขตอำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา ผลการศึกษาพบว่า เด็กวัยรุ่นเริ่มดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เมื่อเรียนหนังสือในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สาเหตุที่เริ่มดื่มครั้งแรกมาจากการที่เพื่อนชักชวน รองลงมา คือ ความท้าทาย และความอยากลอง ประเภทของเครื่องดื่มที่กลุ่มวัยรุ่นนิยมดื่มมากที่สุด คือ สุราประเภทพิเศษ เช่น แสงโซม ซีแกรม โดยดื่มเฉลี่ยครั้งละครึ่งขวด นอกจากนี้ยังพบว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์กับเพื่อน เนื่องในโอกาสงานเลี้ยง/ เทศกาลสำคัญ สถานที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ คือ บ้านเพื่อน

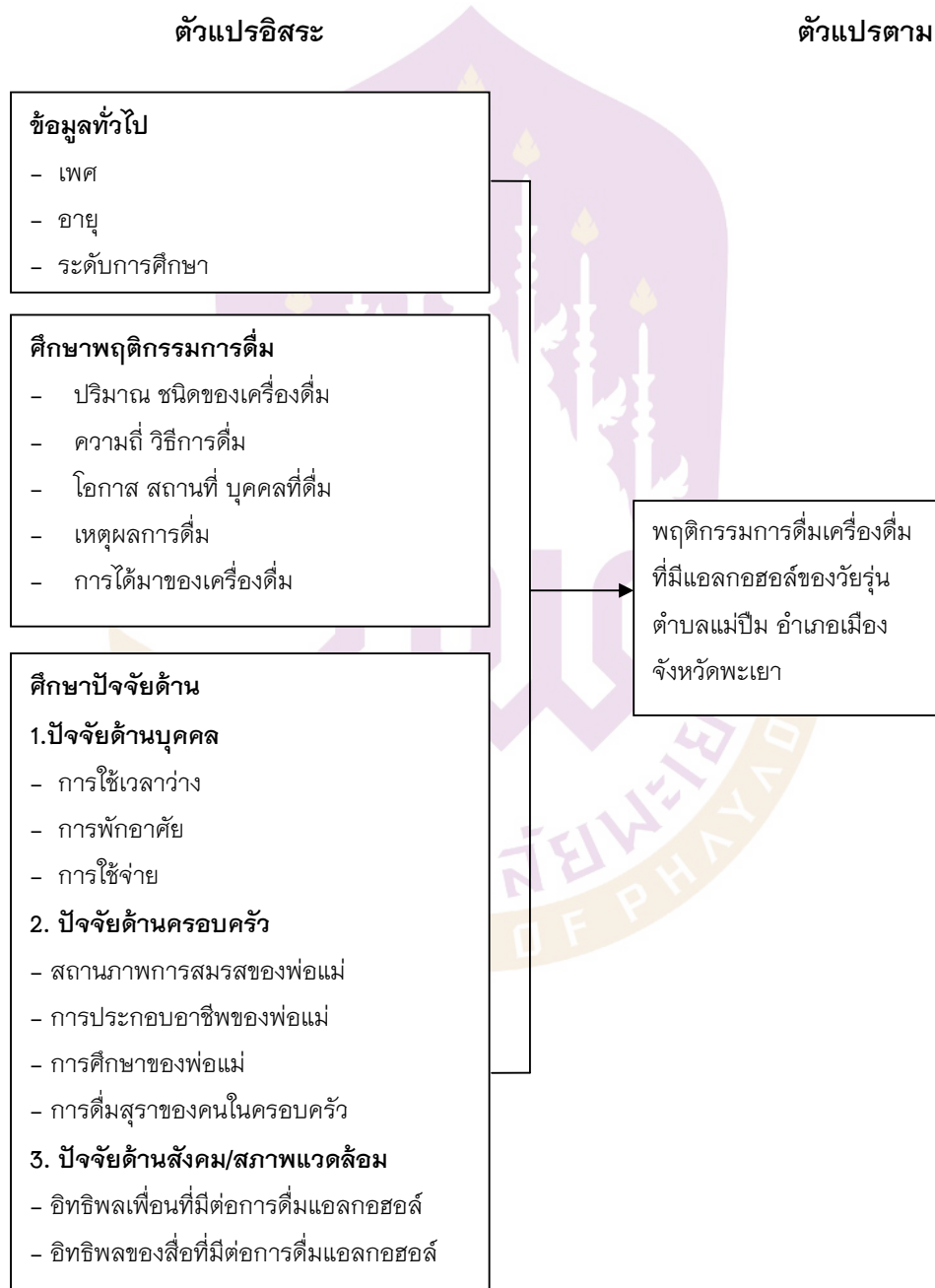
สำหรับค่าใช้จ่ายในการตีมีแอลกอฮอล์ครั้งละประมาณ 1-40 บาท และกลุ่มของนักเรียนที่พักอยู่ตามหอพักจะมีโอกาสตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์มากกว่ากลุ่มที่พักกับครอบครัว

ประทศนาพร กำจรเกียรติสกุล (2553) ศึกษาพฤติกรรมการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ของเด็กวัยรุ่นตำบลบ้านต๋อม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นเริ่มตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ตั้งแต่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีเหตุจูงใจในการตีมีสุรครั้งแรก คือ เพื่อนชักชวน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตีมีประเภทสุราพิเศษ เช่น แสงโสม แม่โขง เบรน ซีแกรมฯ และตีมีแอลกอฮอล์ประเภทสุราพิเศษจะตีมีครั้งละ 1 ขวด ตีมีเบียร์ ครั้งละ 1 ขวด ตีมีไวน์/สปายมากกว่า 1 ขวด และไม่ตีมีเหล้าป๋อก/เหล้าป๋น ส่วนปริมาณการตีมีจะตีมีสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง นอกจากนี้ยังพบว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์กับเพื่อนมากที่สุดและตีมีเนื่องในโอกาสงานเลี้ยง/เทศกาลสำคัญ ส่วนสถานที่ตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ คือ บ้านเพื่อน เหตุผลที่เลือกสถานที่นั้นในการตีมี เพราะมีอิสระในการตีมีต้องเสียค่าใช้จ่ายต่อครั้งมากกว่า 120 บาทขึ้นไปและเมื่อตีมีแล้วกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กล้าคิด กล้าทำมากกว่าปกติ ส่วนผลกระทบการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ส่งผลต่อการเรียน คือ เรียนไม่รู้เรื่อง

จากผลงานการวิจัยจากนักวิชาการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด พบว่าวัยรุ่นหรือเยาวชนหันมาตีมีสุรามาก จากสภาพสังคมที่เปลี่ยนไป มีระบบเทคโนโลยี ระบบการสื่อสารจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ทำให้เกิดการเอาอย่าง การเลียนแบบของวัยรุ่นทั้งจากสื่อ สิ่งพิมพ์ จากบุคคลสำคัญทางสังคม ตลอดจนปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อปัญหาวัยรุ่น พบว่ามีอยู่ด้วยกันหลายประการ ดังนี้ ครอบครัว เช่น พ่อแม่มีการศึกษาไม่สูง รายได้ต่ำ เล่นการพนัน ตีมีสุรา ความเจ้าชู้ของบิดาหรือมารดา ขาดการสื่อสารในครอบครัว มีความตึงเครียดในครอบครัวสูงและพ่อแม่มีวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบไม่ถูกต้องตามสภาพแวดล้อม พบว่าเด็กไทยเริ่มตีมีสุราอายุน้อยสุดตั้งแต่ 5 ปี และกลุ่มอายุ 15 ปี ตีมีสุรครั้งแรกมากที่สุด นอกจากนี้ยังพบเด็กเกือบ 40% กระทำคามผิดขณะตีมีสุราและกระบวนการเคลื่อนตัวของยาเสพติดจะเริ่มต้นจากเยาวชนที่สูบบุหรี่และตีมีแอลกอฮอล์ จากนั้นจะเริ่มเข้าใกล้ยาเสพติดในกลุ่มที่ออกฤทธิ์ร้ายแรงขึ้น และพบว่าพฤติกรรมการตีมีหรือความถี่ในการตีมีของวัยรุ่นร้อยละ 18.2 ที่พฤติกรรมการตีมีแอลกอฮอล์โดยที่ส่วนใหญ่กล่าวว่า ตีมีเป็นครั้งคราว ร้อยละ 16.6 และตีมีบ่อยจนถึงประจำ ร้อยละ 1.6 เด็กวัยรุ่นที่ชายตีมีมากกว่าเด็กวัยรุ่นหญิง พบว่าร้อยละ 23.8 ของวัยรุ่นชาย และร้อยละ 14.0 ของวัยรุ่นหญิงมีการตีมีแอลกอฮอล์ โดยตีมีบ่อย ๆ หรือเป็นประจำ ร้อยละ 2.5 ดังนั้นในการแก้ปัญหา ควรร่วมมือกันหลายฝ่าย ทั้งหน่วยงานของรัฐ เอกชน องค์กรต่าง ๆ เช่น สถานศึกษา วัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนครอบครัวที่มีส่วนสำคัญที่สุดในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของวัยรุ่นในการตีมีสุราและรัฐบาลควรมีนโยบายที่ชัดเจนและแน่นอน

ควรดูแลเอาใจใส่ในปัญหาและให้การสนับสนุนงบประมาณ กิจกรรมด้านวัยรุ่นอย่างเหมาะสม และพอเพียง เพื่อให้การแก้ปัญหาเป็นไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดของการศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ในกลุ่มวัยรุ่นตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยาโดยมีขั้นตอนการดำเนินการศึกษา ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ที่มีอายุ 10-22 ปี ที่อยู่ในตำบลแม่ปืม 18 หมู่บ้าน จำนวนทั้งหมด 1,630 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ที่มีอายุ 10-22 ปี ตำบลแม่ปืม โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งช่วงชั้นอายุ (Stratified Random Sampling) โดยใช้สูตรของ ยามาเน่ ได้จำนวนทั้งสิ้น 1,630 คน มีวิธีการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1. สุ่มจำนวนประชากรที่เป็นวัยรุ่นที่มีอายุ 10-22 ปี ที่อยู่ในตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา จำนวน 18 หมู่บ้าน
2. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ด้วยการใช้สูตรการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของยามาเน่ (Yamane, 1973: 887) โดยกำหนดระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.05 ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย n หมายถึง ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N หมายถึง ขนาดของประชากร

E หมายถึง ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง กำหนดให้เท่ากับ

0.05

การศึกษาครั้งนี้ สามารถคำนวณกลุ่มตัวอย่างได้ ดังนี้

$$\text{แทนค่าในสูตร } n = \frac{1,630}{1+(1,630)(0.05)^2}$$

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ = 320 คน ผู้ศึกษากำหนดวิธีหา

สัดส่วนในแต่ละหมู่บ้าน แสดงดังตาราง 1

ตาราง 2 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
1	บ้านร่องค้อ	121	24
2	บ้านป่าคา	92	18
3	บ้านสันทราย	52	10
4	บ้านป่าดุ่ม	58	11
5	บ้านแม่ปืม	45	9
6	บ้านสันหนองควาย	44	9
7	บ้านสันตันหวีด	85	17
8	บ้านสันตันผึ้ง	133	26
9	บ้านโป่งเกลือ	79	16
10	บ้านสันหมื่นแก้ว	122	24
11	บ้านห้วยบง	77	15
12	บ้านปากว่าว	109	21
13	บ้านภูเงิน	118	23
14	บ้านห้วยบง	60	12
15	บ้านโป่งเกลือใต้	109	21
16	บ้านโพธิ์ทอง	144	28
17	บ้านห้วยบง	103	20
18	บ้านห้วยบง	79	16
รวม		1,630	320

ขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงเพื่อหาวัยรุ่นที่เป็นตัวแทนในการตอบแบบสอบถามตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือก คือ เด็กที่เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม สร้างจากการศึกษาข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยลักษณะคำถามมีทั้งปลายปิด โครงสร้างของแบบสอบถามประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ส่วนที่ 3 ปัจจัยการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาดังนี้

1. นำแบบสอบถาม ที่สร้างให้อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระตรวจสอบและนำไปปรับปรุง
2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องของแบบสอบถามและวัตถุประสงค์ในการศึกษา โดยใช้เทคนิคการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา (IOC) รวมทั้งแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
3. ปรับปรุงแบบสอบถาม ตามที่คณะผู้เชี่ยวชาญแนะนำและนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่น 18 หมู่บ้านในเขตตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา โดยร่วมมือกับกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน ตำบลแม่ปืม โดยใช้แบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลในหมู่บ้าน ให้วัยรุ่นในหมู่บ้านตอบโดยไม่ต้องระบุชื่อ เมื่อตอบแบบสอบถามเสร็จแล้วผู้วิจัยจึงเก็บรวบรวมแบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามที่จัดเก็บได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องเพื่อนำมาบันทึกผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลมาแล้ว ได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าความถี่ ค่าร้อยละ โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{n \times 100}{N}$$

n = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

N = จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

โดยกำหนดระดับความคิดเห็น จำนวน 3 ระดับ ดังนี้

ระดับ 3 หมายถึง 3 คะแนน

ระดับ 2 หมายถึง 2 คะแนน

ระดับ 1 หมายถึง 1 คะแนน

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.34 -3.00 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ย 1.67 -2.33 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.00 -1.66 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ระยะเวลาในการดำเนินงาน

ผู้ศึกษาใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานตั้งแต่ เดือนมิถุนายน 2554 – เดือนมีนาคม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด โดยใช้แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูลจากผู้ที่อายุ 10-22 ปี ที่อยู่ในตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา รวมเป็นกลุ่มตัวอย่าง 320 คน และสามารถรวบรวมแบบสอบถามที่กรอกข้อมูลสมบูรณ์และถูกต้อง ได้จำนวน 320 ชุด คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์ แล้วนำข้อมูลมาประมวลผลและวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามส่วนต่าง ๆ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ส่วนที่ 3 ปัจจัยการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ของกลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุ 10-22 ปี ที่อยู่ในตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา การนับถือศาสนา เกรดเฉลี่ย ลักษณะการพักอาศัย สถานภาพของครอบครัว อาชีพของบิดา-มารดา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดา-มารดา ระดับการศึกษาของบิดา-มารดา การดื่มแอลกอฮอล์ของคนในครอบครัว และความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว ซึ่งสามารถแสดงตารางดังนี้

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	197	61.60
หญิง	123	38.40
รวม	320	100

จากตาราง 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 61.60 และเป็นเพศหญิง จำนวน 123 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 38.40 ตามลำดับ

ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
10-12 ปี	12	3.75
13-15 ปี	65	20.31
16-18 ปี	150	46.88
19-22 ปี	93	29.06
รวม	320	100

จากตาราง 4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 16-18 ปี จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 46.88 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 19-22 ปี จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 29.06 และอายุระหว่าง 13-15 ปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 20.31 ตามลำดับ

ตาราง 5 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษาปีที่ 4-6	12	3.75
มัธยมศึกษาปีที่ 1-3	76	23.75
มัธยมศึกษาปีที่ 4-6	61	19.06
ปวช. ชั้นปีที่ 1-3	85	26.56
ปวส. ชั้นปีที่ 1-2	44	13.75
ระดับอุดมศึกษา	42	13.13
รวม	320	100

จากตาราง 5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับ ปวช. ชั้นปีที่ 1-3 จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 26.56 และระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 23.75 และระดับปวส. ชั้นปีที่ 1-2 จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75 ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการนับถือศาสนา

ศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
พุทธ	319	99.70
คริสต์	1	0.30
รวม	320	100

จากตาราง 6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างนับถือศาสนาพุทธ จำนวน 319 คน คิดเป็นร้อยละ 99.70 และนับถือศาสนาคริสต์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.30

ตาราง 7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเกรดเฉลี่ย

เกรดเฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ
1.0-1.5	16	5.00
1.6-2.0	29	9.06
2.1-2.5	71	22.19
2.6-3.0	112	35.00
3.1-3.5	69	21.56
3.6-4.0	23	7.19
รวม	320	100

จากตาราง 7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ได้เกรดเฉลี่ยโดยรวมคือ 2.6-3.0 จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมา คือ ได้เกรดเฉลี่ยรวม 2.1-2.5 จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 22.19 และได้เกรดเฉลี่ย 3.1-3.5 จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 21.56 ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการอาศัย

อาศัยอยู่กับ	จำนวน	ร้อยละ
บิดาและมารดา	251	78.43
บิดา	8	2.50
มารดา	27	8.44
ญาติพี่น้อง	34	10.63
รวม	320	100

จากตาราง 8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดามากที่สุด คือ จำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 78.43 รองลงมา อาศัยอยู่กับญาติพี่น้องจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 10.63 และอาศัยอยู่กับมารดา จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.44 ตามลำดับ

ตาราง 9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพของครอบครัว

สถานภาพของครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
อยู่ด้วยกัน	249	77.81
แยกกันอยู่	34	10.63
หย่าร้าง	26	8.12
หม้าย	11	3.44
รวม	320	100

จากตาราง 9 พบว่าสถานภาพของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 249 คน คิดเป็นร้อยละ 77.81 รองลงมา คือ แยกกันอยู่ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 10.63 และหย่าร้าง จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.12 ตามลำดับ

ตาราง 10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของบิดา

อาชีพของบิดา	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	31	9.69
รัฐวิสาหกิจ	4	1.25
รับจ้าง	112	35.00
ค้าขาย	30	9.38
เกษตรกร	129	40.31
ธุรกิจส่วนตัว	13	4.06
ไม่ได้ทำงาน	1	0.31
รวม	320	100

จากตาราง 10 พบว่าบิดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 40.30 รองลงมา ได้แก่ ประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 และรับราชการ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 9.69 ตามลำดับ

ตาราง 11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของมารดา

อาชีพของมารดา	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	7	2.19
รัฐวิสาหกิจ	10	3.12
รับจ้าง	124	38.75
ค้าขาย	44	13.75
เกษตรกร	120	37.50
ธุรกิจส่วนตัว	12	3.75
ไม่ได้ทำงาน	3	0.94
รวม	320	100

จากตาราง 11 พบว่ามารดาของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างมากที่สุด จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 38.75 รองลงมา ประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 และอาชีพค้าขาย จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75 ตามลำดับ

ตาราง 12 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดา-มารดา

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 3,000 บาท	24	7.50
ระหว่าง 3,000 – 7,000 บาท	134	41.87
ระหว่าง 7,001–10,000 บาท	87	27.19
ระหว่าง 10,000 – 15,000 บาท	46	14.38
ระหว่าง 15,000 – 20,000 บาท	22	6.87
มากกว่า 20,000 บาท	7	2.19
รวม	320	100

จากตาราง 12 พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนของ บิดา-มารดา ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ระหว่าง 3,000–7,000 บาท จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 41.87 รองลงมา คือ ระหว่าง 7,001–10,000 บาท จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 27.19 และระหว่าง 10,000–15,000 บาท จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 14.38 ตามลำดับ

ตาราง 13 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา

ระดับการศึกษาของบิดา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	200	62.50
มัธยมศึกษา	71	22.20
ปวช.	8	2.50
ปวส./ปวท.	12	3.80
ปริญญาตรี	25	7.80
สูงกว่าปริญญาตรี	2	0.60
ไม่ได้เรียน	2	0.60
รวม	320	100

จากตาราง 13 พบว่าบิดาของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมา จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 22.20 และระดับปริญญาตรี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 7.80 ตามลำดับ

ตาราง 14 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา

ระดับการศึกษาของมารดา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	222	69.40
มัธยมศึกษา	57	17.80
ปวช.	11	3.40
ปวส./ปวท.	7	2.20
ปริญญาตรี	16	5.00
สูงกว่าปริญญาตรี	5	1.60
ไม่ได้เรียน	2	0.60
รวม	320	100

จากตาราง 14 พบว่ามารดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 69.40 รองลงมา จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 17.80 และระดับปริญญาตรี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 ตามลำดับ

ตาราง 15 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการดื่มของคนในครอบครัว

การดื่มของคนในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ดื่ม	78	24.40
1-2 ครั้ง/สัปดาห์	143	44.70
3-4 ครั้ง/สัปดาห์	51	15.90
มากกว่า 4 ครั้ง/สัปดาห์	48	15.00
รวม	320	100

จากตาราง 15 พบว่าสมาชิกในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีการดื่มแอลกอฮอล์ดื่ม 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 44.70 รองลงมา ดื่ม 3-4 ครั้ง/สัปดาห์ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 15.90 และดื่มมากกว่า 4 ครั้ง/สัปดาห์ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 ตามลำดับ

ตาราง 16 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว

ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
ดี	130	40.60
ปานกลาง	166	51.90
น้อย	24	7.50
รวม	320	100

จากตาราง 16 พบว่าความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 51.90 รองลงมา มีความสัมพันธ์ในระดับดี จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 40.60 และมีความสัมพันธ์ในระดับน้อย จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

ประกอบด้วย ปริมาณ ความถี่ ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ วิธีการดื่ม โอกาสในการดื่ม สถานที่ บุคคลที่ดื่มด้วย เหตุผลของการดื่ม การได้มาของเครื่องดื่ม การดื่มในครั้งแรกของกลุ่มวัยรุ่นในตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างสามารถนำมาวิเคราะห์และแสดงผลได้ ดังนี้

ตาราง 17 แสดงจำนวนและร้อยละของการเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	8	2.50
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	15	4.69
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	13	4.06
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	42	13.12
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	49	15.31
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	75	23.44
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	41	12.81
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	30	9.38
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	35	10.94
อื่นๆ	12	3.75
รวม	320	100

จากตาราง 17 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตั้งแต่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 23.44 รองลงมา ดื่มตั้งแต่เรียนเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 15.31 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 13.12 ตามลำดับ

ตาราง 18 แสดงจำนวนและร้อยละเหตุจูงใจในการดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก

เหตุจูงใจในการดื่มสุรา	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อนชักชวน	153	47.81
อยากลองดื่มเอง	124	38.75
เห็นตัวอย่างจากสื่อ	13	4.06
มีเรื่องกลุ้มใจ	30	9.38
รวม	320	100

หมายเหตุ: เป็นคำตอบแบบเลือกตอบและเลือกตอบได้มากกว่า 1

จากตาราง 18 พบว่าเหตุจูงใจในการดื่มสุราครั้งแรกของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพราะเพื่อนชักชวน จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 47.81 รองลงมา เพราะอยากลองดื่มเอง จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 38.75 และมีเรื่องกลุ้มใจ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.38 ตามลำดับ

ตาราง 19 แสดงจำนวนและร้อยละของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำแนกตามประเภทของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ประเภทของเครื่องดื่ม	จำนวน	ร้อยละ
สุราพิเศษ	36	11.30
สุราขาว/สุรากลั่นชุมชน	65	20.30
เบียร์	168	52.50
เหล้าปั่น/เหล้าป๊อก	34	10.60
ไวน์/สปาย	17	5.30
รวม	320	100

หมายเหตุ: เป็นคำตอบแบบเลือกตอบและเลือกตอบได้มากกว่า 1

จากตาราง 19 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดื่มเบียร์มากที่สุด จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 52.50 รองลงมา ดื่มสุราขาว/สุรากลั่นชุมชน จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 20.30 และดื่มสุราพิเศษจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 11.30 ตามลำดับ

ตาราง 20 แสดงจำนวนร้อยละของการดื่มสุราพิเศษจำแนกตามปริมาณ

ปริมาณการดื่มสุราพิเศษ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เลือก	155	48.44
ครึ่งขวด	45	14.06
1 ขวด	72	22.50
มากกว่า 1 ขวด	48	15.00
รวม	320	100

หมายเหตุ: เป็นคำตอบแบบเลือกตอบและเลือกตอบได้มากกว่า 1

จากตาราง 20 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่ดื่มสุราพิเศษ จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 48.44 รองลงมา ดื่มสุราพิเศษในปริมาณ 1 ขวด จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 และดื่มปริมาณมากกว่า 1 ขวด จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 ตามลำดับ

ตาราง 21 แสดงจำนวนและร้อยละของการดื่มสุราขาว/สุรากลั่นชุมชนจำแนกตามปริมาณ

ปริมาณการดื่มสุราขาว/สุรากลั่นชุมชน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ดื่ม	174	54.37
ครึ่งขวด	44	13.75
1 ขวด	50	15.63
มากกว่า 1 ขวด	52	16.25
รวม	320	100

หมายเหตุ: เป็นคำตอบแบบเลือกตอบและเลือกตอบได้มากกว่า 1

จากตาราง 21 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่ดื่มสุราขาว/สุรากลั่นชุมชน จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 54.37 รองลงมา ดื่มปริมาณมากกว่า 1 ขวด จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 16.25 และดื่มในปริมาณ 1 ขวดจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 15.63 ตามลำดับ

ตาราง 22 แสดงจำนวนและร้อยละของการดื่มเบียร์จำแนกตามปริมาณ

ปริมาณการดื่มเบียร์	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ดื่ม	53	16.56
ครึ่งกระป๋อง	31	9.69
1 – 2 กระป๋อง	94	29.38
2– 3 กระป๋อง	45	14.06
1 ขวด	97	30.31
รวม	320	100

หมายเหตุ: เป็นคำตอบแบบเลือกตอบและเลือกตอบได้มากกว่า 1

จากตาราง 22 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดื่มเบียร์ในปริมาณ 1 ขวด จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 30.31 รองลงมา ดื่มประมาณ 1-2 กระป๋อง จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 29.40 ตามลำดับ

ตาราง 23 แสดงจำนวนและร้อยละของการดื่มไวน์/สไปยจำแนกตามปริมาณ

ปริมาณการดื่มไวน์/สไปย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ดื่ม	226	70.60
ครึ่งขวด	12	3.80
1 ขวด	35	10.90
มากกว่า 1 ขวด	47	14.70
รวม	320	100

หมายเหตุ: เป็นคำตอบแบบเลือกตอบและเลือกตอบได้มากกว่า 1

จากตาราง 23 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่ดื่มไวน์/สไปย จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 70.60 รองลงมา ดื่มในปริมาณมากกว่า 1 ขวด จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 14.70 และดื่มปริมาณ 1 ขวด จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 10.90 ตามลำดับ

ตาราง 24 แสดงจำนวนและร้อยละของการดื่มการดื่มเหล้าป๋อก/เหล้าป๋น

จำแนกตามปริมาณ

ปริมาณการดื่มเหล้าป๋อก/เหล้าป๋น	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ดื่ม	225	70.30
1-3 แก้ว	39	12.20
3-4 แก้ว	22	6.90
มากกว่า 4 แก้ว	34	10.60
รวม	320	100

หมายเหตุ: เป็นคำตอบแบบเลือกตอบและเลือกตอบได้มากกว่า 1

จากตาราง 24 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ดื่มเหล้าป๋อก/เหล้าป๋น จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 70.30 รองลงมา ดื่มปริมาณ 1-3 แก้ว จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 12.20 และดื่มปริมาณมากกว่า 4 แก้ว จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 10.60 ตามลำดับ

ตาราง 25 แสดงจำนวนและร้อยละของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำแนกตามความถี่

ความถี่การดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน	ร้อยละ
สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	224	70.00
สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง	96	30.00
รวม	320	100

จากตาราง 25 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 รองลงมา ดื่มสัปดาห์ละ 3-4 ครั้งจำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00ตามลำดับ

ตาราง 26 แสดงจำนวนและร้อยละของบุคคลที่ดื่มแอลกอฮอล์ร่วมกับกลุ่มตัวอย่าง

บุคคลที่ดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อน	247	77.20
บิดา มารดา ญาติ พี่น้อง	50	15.60
แฟน คนรัก	23	7.20
รวม	320	100

จากตาราง 26 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับเพื่อน จำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 77.20 รองลงมาดื่มกับบิดา มารดา ญาติ พี่น้องจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 15.60 และดื่มกับแฟน คนรัก จำนวน 23 คนคิดเป็นร้อยละ 7.20 ตามลำดับ

ตาราง 27 แสดงจำนวนและร้อยละของโอกาสการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

โอกาส	จำนวน	ร้อยละ
ผิดหวัง เสียใจ อกหัก	26	8.10
ดีใจ/สอบผ่าน	22	6.90
งานเลี้ยง/เทศกาลสำคัญ	159	49.70
ดื่มตามปกติกับเพื่อน/ญาติ	105	32.80
ดื่มตามปกติกับคนในครอบครัว	8	2.50
รวม	320	100

จากตาราง 27 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดื่มแอลกอฮอล์ในโอกาสงานเลี้ยง/เทศกาล จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 49.70 รองลงมาคือ ดื่มตามปกติกับเพื่อน/ญาติ จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 32.80 และดื่มในโอกาสที่รู้สึกผิดหวัง เสียใจ อกหัก จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.10 ตามลำดับ

ตาราง 28 แสดงจำนวนและร้อยละของสถานที่ที่เลือกดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

สถานที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน	ร้อยละ
บ้าน	69	21.56
บ้านเพื่อน	117	36.56
หอพัก	56	17.50
ร้านค้า ร้านอาหาร	58	18.13
สวน/ที่สาธารณะ	20	6.25
รวม	320	100

จากตาราง 28 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่บ้านเพื่อน จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 36.56 รองลงมา คือ ที่ร้านค้า ร้านอาหาร จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 18.13 และหอพัก จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 ตามลำดับ

ตาราง 29 แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างเลือกสถานที่ในการดื่ม

เหตุผลในการเลือกสถานที่ดื่ม	จำนวน	ร้อยละ
มีความสะดวก	127	39.68
มีอิสระในการดื่ม	106	33.12
บรรยากาศดี	46	14.38
เป็นที่ลับตาคน	18	5.63
หาซื้อง่าย	18	5.63
มีค่าใช้จ่ายไม่สูง	5	1.56
รวม	320	100

จากตาราง 29 พบว่าเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เลือกสถานที่ในการดื่มเพราะ เป็นสถานที่ที่มีความสะดวกจำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 39.68 รองลงมา คือ มีอิสระในการดื่ม จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 33.12 และบรรยากาศดี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 14.38 ตามลำดับ

ตาราง 30 แสดงจำนวนและร้อยละของค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์
ในแต่ละครั้ง

ค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์	จำนวน	ร้อยละ
1 - 40 บาท	62	19.40
41 - 80 บาท	75	23.40
80 - 120 บาท	78	24.40
มากกว่า 120 บาทขึ้นไป	105	32.80
รวม	320	100

จากตาราง 30 พบว่าในการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องเสียค่าใช้จ่ายต่อครั้งมากกว่า 120 บาทขึ้นไป จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 32.80 รองลงมา ครั้งละ 80-120 บาท จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 24.40 และครั้งละ 41-80 บาท จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 23.40 ตามลำดับ

ตาราง 31 แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรม/อาการที่แสดงออกเมื่อตีพิมพ์แอลกอฮอล์

พฤติกรรม/อาการที่แสดงออก	จำนวน	ร้อยละ
ควบคุมอารมณ์ตนเองได้น้อยลง	80	25.00
เมาแล้วทะเลาะวิวาท	14	4.38
กล้าคิด กล้าทำมากกว่าปกติ	69	21.56
พูดมากหรือเงี้ยบมากกว่าปกติ	74	23.12
ปวดศีรษะ	68	21.25
มีอาการเมาค้าง	15	4.69
รวม	320	100

จากตาราง 31 พบว่าพฤติกรรม/อาการที่แสดงออกเมื่อตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ควบคุมอารมณ์ตนเองได้น้อยลง จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมา คือ พูดมากหรือเงี้ยบมากกว่าปกติ จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 23.12 และกล้าคิด กล้าทำมากกว่าปกติ จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 21.56 ตามลำดับ

ตาราง 32 แสดงจำนวนและร้อยละของผลการตีพิมพ์เอกสารต่อการเรียนรู้

พฤติกรรม/อาการที่แสดงออก	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีผล	254	79.40
ผลทำให้เรียนไม่รู้เรื่อง	50	15.60
ผลการเรียนลดลง	16	5.00
รวม	320	100

จากตาราง 32 พบว่าการตีพิมพ์เอกสารของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่มีผลต่อการเรียน จำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 79.40 รองลงมา มีผลทำให้เรียนไม่รู้เรื่อง จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 15.60 และผลการเรียนลดลง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ปัจจัยการตีพิมพ์ที่มีเอกสารตีพิมพ์

ประกอบด้วยปัจจัย 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสังคม/สภาพแวดล้อม โดยปัจจัยในแต่ละด้านมีรายละเอียดอธิบายได้ตามตาราง 32-34 ดังนี้

ตาราง 33 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตีพิมพ์เอกสารตีพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยด้านบุคคล	ระดับความคิดเห็น (n=320)					ระดับ	ลำดับที่
	มาก	ปานกลาง	น้อย	\bar{x}	S.D.		
1. เหตุผลในการตีพิมพ์เอกสารตีพิมพ์ ของวัยรุ่น คือ ความท้าทาย และอยากลอง	185 (57.80)	119 (37.20)	16 (5.00)	2.53	0.592	เห็นด้วย มาก	1
2. การตีพิมพ์เอกสารตีพิมพ์ เอกสารตีพิมพ์แสดงถึงความ เป็นคนทันสมัย	88 (27.50)	163 (50.90)	69 (21.60)	2.06	0.69	เห็นด้วย ปานกลาง	5
3. ผู้ที่มีอายุน้อยจะถูก ชักชวนให้ตีพิมพ์เอกสารตีพิมพ์ ได้ง่ายกว่าผู้ที่มีอายุมาก	108 (33.80)	146 (45.60)	66 (20.60)	2.13	0.727	เห็นด้วย ปานกลาง	4

ตาราง 33 (ต่อ)

ปัจจัยด้านบุคคล	ระดับความคิดเห็น			(n=320)		ระดับ	ลำดับที่
	มาก	ปานกลาง	น้อย	\bar{x}	S.D.		
4. นักเรียนที่พักตามหอพัก ห้องเช่าจะมีโอกาสได้ เครื่องดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์ มากกว่านักเรียนที่พักกับ ครอบครัว	172 (53.80)	129 (40.30)	19 (5.90)	2.48	0.608	เห็น ด้วย มาก	2
5. นักเรียนที่ได้เงินจาก ผู้ปกครองมากมักจะ นำเงินไปซื้อเครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์มาดื่มมากกว่า นักเรียนที่ได้เงินจาก ผู้ปกครองมาน้อย	102 (31.90)	162 (50.60)	56 (17.50)	2.14	0.689	เห็น ด้วย ปาน กลาง	3
รวม	655	719	226	2.26	0.663	ปาน กลาง	

จากตาราง 33 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคคลทั้ง 5 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.26$, S.D. = 0.663) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น คือ ความท้าทายและอยากลอง ($\bar{x} = 2.53$, S.D. = 0.592) รองลงมา นักเรียนที่พักตามหอพัก ห้องเช่า จะมีโอกาสได้เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มากกว่านักเรียนที่พักกับครอบครัว ($\bar{x} = 2.48$, S.D. = 0.608) และนักเรียนที่ได้เงินจากผู้ปกครองมากมักจะนำเงินไปซื้อเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มาดื่มมากกว่านักเรียนที่ได้เงินจากผู้ปกครองมาน้อย ($\bar{x} = 2.14$, S.D. = 0.689) ตามลำดับ

ตาราง 34 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยด้านครอบครัว	ระดับความคิดเห็น (n=320)			\bar{x}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
	มาก	ปานกลาง	น้อย				
1. ความสัมพันธ์ที่ไม่ดีของสมาชิกในครอบครัวนำไปสู่การตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของเด็ก	97 (29.40)	152 (47.50)	74 (23.10)	2.06	0.723	เห็นด้วย ปานกลาง	4
2. ระดับการศึกษาของบิดามารดามีผลต่อการตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของเด็ก	47 (14.70)	114 (35.60)	159 (49.70)	1.65	0.723	เห็นด้วย น้อย	5
3. การตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของคนในครอบครัวส่งผลให้เด็กมีพฤติกรรมเลียนแบบ	112 (35.00)	176 (55.00)	32 (10.00)	2.25	0.623	เห็นด้วย ปานกลาง	1
4. ครอบครัวที่หย่าร้างกันแยกกันอยู่มีผลทำให้เด็กตีพิมพ์แอลกอฮอล์มากขึ้น	97 (30.30)	171 (53.40)	52 (16.30)	2.14	0.669	เห็นด้วย ปานกลาง	2
5. ครอบครัวที่ผู้ปกครองไม่มีเวลาทำให้ลูกหันไปตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์	95 (29.70)	157 (49.10)	68 (21.30)	2.08	0.710	เห็นด้วย ปานกลาง	3
รวม	445	770	385	2.03	0.689	ปานกลาง	

จากตาราง 34 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านครอบครัวทั้ง 5 ข้ออยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.05$, S.D. = 0.689) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของคนในครอบครัวส่งผลให้เด็กมีพฤติกรรมเลียนแบบ ($\bar{x} = 2.25$, S.D. = 0.623) รองลงมา ครอบครัวที่หย่าร้างกัน แยกกันอยู่ มีผลทำให้เด็กตีพิมพ์แอลกอฮอล์มากขึ้น ($\bar{x} = 2.14$, S.D. = 0.669) และครอบครัวที่ผู้ปกครองไม่มีเวลา ทำให้ลูกหันไปตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ($\bar{x} = 2.08$, S.D.=0.710)

ตาราง 35 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านสังคม/สภาพแวดล้อม
ที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยด้านสังคม/ สภาพแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น			(n=320)		ระดับ	ลำดับที่
	มาก	ปานกลาง	น้อย	\bar{x}	S.D.		
1. การมีเพื่อนที่ส่วนใหญ่ ดื่มเครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์ จะทำให้มี โอกาสดื่มมากขึ้น	173 (54.10)	131 (40.90)	16 (5.00)	2.49	0.592	เห็นด้วย มาก	1
2. การดูโฆษณา เครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์/ละคร/ ภาพยนตร์/สื่อต่างๆ ทำให้อยากลองดื่มมาก ขึ้น	117 (36.60)	147 (45.90)	56 (17.50)	2.19	0.711	เห็นด้วย ปานกลาง	5
3. การดื่มเครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์ทำให้เป็นที่ ยอมรับของกลุ่มเพื่อน	111 (34.70)	178 (55.60)	31 (9.70)	2.25	0.617	เห็นด้วย ปานกลาง	4
4. การดื่มเครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์ในงาน ประเพณี เทศกาลต่าง ๆ ของผู้ใหญ่ทำให้วัยรุ่น เห็นเป็นเรื่องปกติและ เลียนแบบทำตาม	166 (51.90)	139 (43.40)	15 (4.70)	2.47	0.587	เห็นด้วย มาก	2
5. ชุมชนที่มีการผลิต สุราหรือการหามาดื่ม ง่ายมีผลทำให้เด็กหันมา ดื่มมากขึ้น	144 (45.00)	149 (46.60)	27 (8.40)	2.37	0.634	เห็นด้วย มาก	3
รวม	711	744	145	2.35	0.628	มาก	

จากตาราง 35 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านสังคมสภาพแวดล้อม
สภาพแวดล้อม ทั้ง 5 ข้อ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.35$, S.D.=0.628) โดยเรียงลำดับจากมากไป
หาน้อย ได้แก่ การมีเพื่อนที่ส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จะทำให้มีโอกาสดื่มมากขึ้น
($\bar{x} = 2.49$, S.D.=0.592) รองลงมาการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในงานประเพณี เทศกาล

ต่างๆ ของผู้ใหญ่นำให้วัยรุ่นเห็นเป็นเรื่องปกติและเลียนแบบทำตาม ($\bar{x}=2.47, S.D.=0.587$) และชุมชนที่มีการผลิตสุราหรือการหาเมาดื่มง่าย มีผลทำให้เด็กหันมาดื่มมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}=2.37, S.D.=0.634$)

ตาราง 36 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัย	(n=320)		ระดับความเห็น	ลำดับที่
	\bar{x}	S.D.		
ด้านบุคคล	2.26	0.663	เห็นด้วยปานกลาง	2
ด้านครอบครัว	2.03	0.689	เห็นด้วยปานกลาง	3
ด้านสังคม/สภาพแวดล้อม	2.35	0.628	เห็นด้วยมาก	1

จากตาราง 36 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า ปัจจัยด้านสังคม/สภาพแวดล้อม มีอิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุด ($\bar{x}=2.35, S.D.=0.628$) รองลงมาเป็นปัจจัยด้านบุคคล ($\bar{x}=2.26, S.D.=0.663$) และปัจจัยด้านครอบครัวมีค่าเฉลี่ยตาม ($\bar{x}=2.03, S.D.=0.689$) ตามลำดับ

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ของวัยรุ่นตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ของวัยรุ่นในตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นกลุ่มวัยรุ่นตำบลแม่ปืม ที่มีอายุ 10-2 ปี ตำบลแม่ปืม 18 หมู่บ้าน จำนวน 1,630 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งช่วงชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้สูตรของยามาเน่ และสุ่มเลือกตัวอย่างแบบช่วงชั้น เฉพาะเจาะจง คือ เลือกเฉพาะวัยรุ่นที่ดื่มและเคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เท่านั้น ให้ได้ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง โดยเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างเดือน พฤศจิกายน-ธันวาคม 2554 รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 320 ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ส่วนที่ 3 ปัจจัยการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษานี้ สถิติที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ(Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา สรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 16-18 ปี กำลังศึกษาอยู่ในระดับ ปวช. หรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1-3 นับถือศาสนาพุทธ เกรดเฉลี่ยที่ได้ อยู่ระหว่าง 2.6-3.0 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับ บิดา-มารดา สถานภาพของบิดา

มารดาอยู่ด้วยกัน และบิดา-มารดาของกลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 3,000-7,000 บาท ระดับการศึกษา ของบิดามารดา จบระดับประถมศึกษาคนในครอบครัวดื่มแอลกอฮอล์ และความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง

2. พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตั้งแต่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 23.44 โดยมีเหตุจูงใจในการดื่มสุราครั้งแรก คือ เพื่อนชักชวน ร้อยละ 47.81 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดื่มแอลกอฮอล์ประเภทเบียร์ ร้อยละ 52.50 โดยดื่มเบียร์ครั้งละ 1ขวด ร้อยละ 30.31 และดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสุราขาว/สุรากลั่นชุมชน จะดื่มมากกว่า 1 ขวด ร้อยละ 16.25 ดื่มประเภทสุราพิเศษ เช่น แสงโลม แม็ซิง เบรน ซีแกรมฯ ครั้งละ 1 ขวด ร้อยละ 15.00 ดื่มไวน์/สปาย มากกว่า 1 ขวด ร้อยละ 14.70 ดื่มเหล้าบ๊อก/เหล้าปั่น ครั้งละ 1-3 แก้ว ร้อยละ 12.20 และจะดื่มสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง ร้อยละ 70.00 นอกจากนี้ ยังพบว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับเพื่อนมากที่สุด ร้อยละ 77.20 และดื่มเนื่องในโอกาสงานเลี้ยง/เทศกาลสำคัญ ร้อยละ 49.70 ส่วนสถานที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือ บ้านเพื่อน ร้อยละ 36.56 เหตุผลที่เลือกสถานที่นั้นในการดื่ม เพราะมีความสะดวกในการดื่ม ร้อยละ 39.68 สำหรับค่าใช้จ่ายในการดื่มแอลกอฮอล์ต่อครั้ง มากกว่า 120 บาท ขึ้นไป และเมื่อดื่มแล้วกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ควบคุมอารมณ์ตนเองได้น้อยลง ร้อยละ 25.00 และไม่มีผลต่อการเรียน ร้อยละ 79.40

3. ปัจจัยการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ภาพรวมพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากที่สุดคือ ปัจจัยด้านสังคม/สภาพแวดล้อม ($\bar{x}=2.35$, S.D.= 0.628) ปัจจัยด้านบุคคล ($\bar{x}= 2.26$, S.D.=0.663) และปัจจัยด้านครอบครัว ($\bar{x}= 2.03$, S.D.=0.689) ตามลำดับ อธิบายได้ดังนี้

3.1 ปัจจัยด้านบุคคล

จากการศึกษาปัจจัยการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ด้านบุคคลพบว่าปัจจัยด้านบุคคล ทั้ง 5 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}= 2.26$, S.D.=0.663) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความท้าทายและอยากลอง ($\bar{x}=2.53$, S.D.=0.592) รองลงมา นักเรียนที่พักตามหอพัก ห้องเช่าจะมีโอกาสดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่านักเรียนที่พักกับครอบครัว ($\bar{x}=2.48$, S.D.=0.608)และนักเรียนที่ได้เงินจากผู้ปกครองมากมักจะนำเงินไปซื้อเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มาดื่มมากกว่านักเรียนที่ได้เงินจากผู้ปกครองมาน้อย ($\bar{x}=2.14$, S.D.=0.689)

3.2 ปัจจัยด้านครอบครัว

จากการศึกษาปัจจัยการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์ที่มีแอลกอฮอล์ ด้านครอบครัว พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัว ทั้ง 5 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.05$, S.D. = 0.689) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์ที่มีแอลกอฮอล์ของคนในครอบครัวส่งผลให้เด็กมีพฤติกรรมเลียนแบบ ($\bar{x}=2.25$, S.D.=0.623) รองลงมา ครอบครัวที่หย่าร้างกันแยกกันอยู่มีผลทำให้เด็กตีพิมพ์แอลกอฮอล์มากขึ้น ($\bar{x}=2.14$, S.D.=0.669) และครอบครัวที่ผู้ปกครองไม่มีเวลาทำให้ลูกหันไปตีพิมพ์ที่มีแอลกอฮอล์ ($\bar{x}=2.08$, S.D.=0.710)

3.3 ปัจจัยด้านสังคม / สภาพแวดล้อม

จากการศึกษาปัจจัยการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์ที่มีแอลกอฮอล์ ด้านสังคม/สภาพแวดล้อม พบว่าปัจจัยด้านสังคม/สภาพแวดล้อมทั้ง 5 ข้อ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}= 2.35$, S.D.= 0.628) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การมีเพื่อนที่ส่วนใหญ่ตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์ที่มีแอลกอฮอล์ จะทำให้มีโอกาสตีพิมพ์มากขึ้น ($\bar{x}=2.49$, S.D.=0.592) รองลงมา การตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์ที่มีแอลกอฮอล์ในงานประเพณี เทศกาลต่าง ๆ ของผู้ใหญ่ทำให้วัยรุ่นเห็นเป็นเรื่องปกติและเลียนแบบทำตาม ($\bar{x}=2.47$, S.D.=0.587) และชุมชนที่มีการผลิตสุราหรือการหาตีพิมพ์ง่ายมีผลทำให้เด็กหันมาตีพิมพ์มากขึ้น ($\bar{x}=2.37$, S.D.=0.634)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาดังกล่าวข้างต้น สามารถนำมาอภิปรายร่วมกับแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์ที่มีแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มากกว่าเพศหญิง สอดคล้องกับการศึกษาของ รุจา ภูโพบูลย์ (2546) และประภาเพ็ญ สุวรรณ และคณะ. (2549) ที่พบว่าเด็กวัยรุ่นชายตีพิมพ์มากกว่าเด็กวัยรุ่นหญิง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เริ่มตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์ที่มีแอลกอฮอล์เมื่อเรียนหนังสือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (อายุประมาณ 15-18 ปี) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ประภาเพ็ญ สุวรรณ และคณะ. (2550) ศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์ที่มีแอลกอฮอล์ของเยาวชน ผลการศึกษาพบว่า เยาวชนเริ่มตีพิมพ์แอลกอฮอล์ อายุประมาณ 15-16 ปี และข้อมูลการศึกษาศึกษาพฤติกรรมการตีพิมพ์สุราของนักศึกษามหาวิทยาลัย ของสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ. (2551) พบว่า นักศึกษาตีพิมพ์สุราในครั้งแรกส่วนใหญ่อายุระหว่าง 16-18 ปี เพราะอยู่ในช่วงวัยอยากรู้อยากทดลอง

เหตุจูงใจในการดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกของกลุ่มตัวอย่าง คือ เพื่อนชักชวน รองลงมา คือ อยากลองดื่มเอง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของบัณฑิต บัณฑิตสมบุรณ์ (2553) และข้อมูลการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นของประทีปนาพร กำจรเกียรติสกุล (2553) ที่พบเช่นเดียวกัน ที่กลุ่มวัยรุ่นส่วนใหญ่ดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกเพราะเพื่อนชักชวนและความท้าทายและอยากลอง

ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 52.50 ดื่มเบียร์มากที่สุด และดื่มกับเพื่อน ร้อยละ 77.20 ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของประทีปนาพร กำจรเกียรติสกุล (2553) ที่พบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่ดื่มสุราพิเศษ เช่น แสงโสม แม่โขง เบรน ซีแกรมฯ แต่สอดคล้องกับข้อมูลการศึกษาของปราณี ทองคำ และคณะ. (2549) พบว่าวัยรุ่นส่วนมากดื่มเบียร์ เช่นเดียวกับการศึกษาของสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ.(2551) พบว่าวัยรุ่นดื่มสุราครั้งแรกคือเบียร์ ส่วนใหญ่ดื่มกับเพื่อนและการศึกษาของวิจิตตรา วสุวานิช และคณะ. (2550) ที่พบว่าเด็กนิยมดื่มเบียร์เพราะหาซื้อง่าย สาเหตุที่แต่ละท้องที่วัยรุ่นมีพฤติกรรมดื่มไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการได้รับเงินจากผู้ปกครองที่แตกต่างกันคนที่ได้รับเงินมาก มีโอกาสที่จะเลือกซื้อเครื่องดื่มที่มีราคาแพงมาดื่ม ได้มากกว่าคนที่ได้รับเงินจากผู้ปกครองมาน้อยและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทเบียร์หาซื้อง่าย ราคาถูกกว่าและมีส่วนผสมของเอทิลแอลกอฮอล์ต่ำกว่าประเภทอื่น ๆ จึงทำให้วัยรุ่นนิยมดื่มเบียร์มากกว่าแอลกอฮอล์ประเภทอื่น

ปริมาณการดื่ม พบว่ากลุ่มตัวอย่างจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณ 1 ขวดต่อครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ. (2551) ที่พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่ดื่มกับเพื่อน ครั้งละ 1-2 ครั้งต่อเดือน ดื่มตามหอบพัก ปริมาณการดื่มประมาณ 1 กลม/ขวด

บุคคลที่ดื่มด้วย พบว่ามีการดื่มกับเพื่อนมากที่สุด สถานที่ดื่มส่วนใหญ่เป็นบ้านเพื่อน สาเหตุที่เลือกเพราะว่ามีความสะดวกสบาย ส่วนโอกาสในการดื่ม พบว่ามักดื่มในงานเลี้ยงหรือเทศกาลสำคัญ สอดคล้องกับการศึกษาของปราณีทองคำ และคณะ. (2549) ที่พบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่ดื่มในงานเลี้ยงสังสรรค์และการมีเพื่อนสนิทดื่มมีอิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นมีนัยสำคัญทางสถิติและการศึกษาของประภาเพ็ญ สุวรรณ และคณะ. (2549) ที่พบว่าพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ การดื่มของเพื่อนการได้รับสื่อและอิทธิพลการโฆษณาประเภทสถานศึกษา ความสัมพันธ์กับครอบครัว ค่านิยมเกี่ยวกับการไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และการดื่มของพี่น้อง และผลการศึกษาของประทีปนาพร กำจรเกียรติสกุล (2553) พบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่เลือกดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับเพื่อนมากที่สุด และ

ดื่มเนื่องในโอกาส งานเลี้ยง/เทศกาลสำคัญ ส่วนสถานที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือ บ้านเพื่อน เหตุผลที่เลือกสถานที่นั้นในการดื่ม เพราะมีอิสระในการดื่ม

สำหรับค่าใช้จ่ายในการดื่มแอลกอฮอล์แต่ละครั้งมากกว่า 120 บาทขึ้นไป และเมื่อดื่มแอลกอฮอล์แล้วกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการควบคุมอารมณ์ตนเองได้น้อยลง และไม่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ. (2551) ที่พบว่าส่วนใหญ่ดื่มสุรากับเพื่อน ครั้งละ 1-2 ครั้งต่อเดือน ค่าใช้จ่ายในการดื่ม 100-200 บาท/ครั้ง การดื่มสุราไม่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียน

ปัจจัยการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จากการศึกษาสามารถอภิปรายผลแยกเป็นแต่ละด้านดังนี้

ปัจจัยด้านบุคคล อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.26) สรุปโดยภาพรวมได้ว่า ความทำทหายและอยากลองเป็นเหตุผลที่วัยรุ่นดื่มแอลกอฮอล์ และนักเรียนที่พุกตามหพุก หองเช่า จะมีโอกาสดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่านักเรียนที่พุกกับครอบครัว สอดคล้องกับการศึกษาของ บัณฑิต บัณฑิตสมบุรณ์ (2553) ที่พบว่า ความทำทหายและความอยากลองเป็นสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นดื่มแอลกอฮอล์ และนักเรียนที่ได้เงินจากผู้ปกครองมากมักจะนำเงินไปซื้อเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มาดื่ม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพะเยา (2550) พบว่าเงินที่ใช้ในการซื้อสุราในเด็กมัธยมได้มาจากการนำค่าอาหารมาลงขันกัน รวมทั้งข้ออ้างการต้องทำรายงานส่งครู

ปัจจัยด้านครอบครัว อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.03) สามารถสรุปโดยภาพรวมได้ว่า การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของคนในครอบครัวส่งผลให้เด็กมีพฤติกรรมเลียนแบบ และทำให้เด็กดื่มสุรามากขึ้น ส่วนประเด็นความสัมพันธ์ที่ไม่ดีของสมาชิกในครอบครัวนำไปสู่การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของเด็ก ส่วนหนึ่งมาจากการที่ครอบครัวเกิดการหย่าร้าง แยกกันอยู่ทำให้ส่งผลกระทบต่อจิตใจของเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพะเยา (2550) ที่พบว่าพ่อแม่ผู้ปกครองมีค่านิยมชอบสังสรรค์โดยการดื่มสุราและไม่มีเวลาดูแลอบรมเด็กและเยาวชน ทำให้เด็กห่างไกลจากพ่อแม่ ผลักดันให้เด็กหันไปเที่ยวเตร่รวมกลุ่มดื่มสุรา และสอดคล้องกับการศึกษาของ รุจา ภูไพบูลย์ (2546) พบว่าพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของพ่อแม่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มของวัยรุ่นมากที่สุด รองลงมาคือพฤติกรรมการดื่มของแม่

ปัจจัยด้านสังคม/สภาพแวดล้อม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.35) ซึ่งสรุปโดยภาพรวมได้ว่า การมีเพื่อนที่ส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จะทำให้มีโอกาสดื่มมากขึ้น การดื่มแอลกอฮอล์ในงานประเพณี เทศกาลต่าง ๆ ของผู้ใหญ่ทำให้วัยรุ่นเห็นเป็นปกติและ

เลียนแบบทำตาม และการตีมีเครื่องตีที่มีแอลกอฮอล์ ทำให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนอาจเป็นผลมาจากอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน เพราะเด็กในวัยนี้ต้องการการยอมรับจากเพื่อน โดยวัยรุ่นจะเลือกเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนที่มีค่านิยม ทักษะที่ดีคล้ายคลึงกัน และชุมชนที่มีการผลิตสุราหรือการหาเมาที่ง่าย มีผลทำให้เด็กหันมาตีมีมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพะเยา(2550) ที่พบว่าเด็กและเยาวชนอยากลองอยากรู้ ให้เพื่อนยอมรับ ร่วมกับการมีสุราเสรีในชุมชนทำให้สุราหาง่าย ราคาถูก มีขายทุกสถานที่ ทำให้เด็กตีมีสุรา ผลกระทบจากการตีมีสุราของเด็กและเยาวชน คือ การทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายกันซึ่งพบได้บ่อยและรุนแรง อุบัติเหตุจากการขับขีรถจักรยานยนต์ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัย ความขัดแย้ง แยกแยกของครอบครัว การลักขโมย และการเข้าหายาเสพติด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการศึกษาไปใช้

เพื่อให้ทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นในระดับบุคคล ระดับครอบครัวและระดับชุมชน/สังคมตระหนักถึงปัญหาและความต้องการของวัยรุ่น และใช้เป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้องและเหมาะสมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมกรรมการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาของสังคมได้ เช่น ปัญหาทะเลาะวิวาท อุบัติเหตุโรคติดสุราเรื้อรัง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ปัญหายาเสพติด ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ เป็นต้น ซึ่งผู้เกี่ยวข้องในระดับต่าง ๆ สามารถนำข้อมูลจากการศึกษาวิจัยนี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในสังคมได้ ดังนี้

1. **ระดับบุคคล** เพื่อให้วัยรุ่นได้เข้าใจและเลิกค่านิยมที่ผิด ๆ ที่มองว่าการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติ สร้างความท้าทายและการยอมรับจากเพื่อน จะต้องมี การให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเครื่องตีมีแอลกอฮอล์และกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การประชาสัมพันธ์ข้อมูลต้องหลากหลายและเข้าถึงวัยรุ่นอย่างแท้จริง เช่น ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ การเรียนรู้ในโรงเรียน ความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว กิจกรรมในสังคม โดยการเปิดโอกาสให้วัยรุ่นได้เข้าถึงและเรียนรู้เรื่องผลกระทบจากการตีมีแอลกอฮอล์ และผลที่ได้รับจากการกระทำความผิดตามกฎหมาย ทั้งนี้เพื่อลดค่านิยมที่ผิด เพื่อให้วัยรุ่นมีความรู้เรื่องเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ที่ถูกต้อง และมีทัศนคติที่ถูกต้องในเรื่องเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ ซึ่งจะทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมกรรมการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ที่เหมาะสมต่อไป

2. ระดับครอบครัว ผู้ปกครอง บุคคลในครอบครัว มีส่วนช่วยในการส่งเสริมให้วัยรุ่นรู้สึกอบอุ่น คอยห่วงใย รวมไปถึงพูดคุยให้คำปรึกษาเมื่อเด็กในครอบครัวมีปัญหา มีการอบรมสั่งสอน ให้คำแนะนำด้วยเหตุผล เปิดโอกาสให้วัยรุ่นได้แสดงความคิดเห็น มีการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันในครอบครัว โดยเน้นให้เด็กวัยรุ่นตระหนักในคุณค่าของตนเองและผู้อื่น ที่สำคัญครอบครัวควรดูแลเรื่องเงินที่ใช้จ่ายต่อเดือนของวัยรุ่น ให้มีความเพียงพอกับการเรียน ไม่ควรให้เงินเกินความจำเป็นและผู้ปกครองต้องทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีและให้เหตุผลเพื่อสร้างความเข้าใจให้กับวัยรุ่น กรณีที่ผู้ใหญ่ต้องเข้าร่วมสังสรรค์ในงานสังคมต่าง ๆ เพื่อลดปัญหาการเลียนแบบทำตามและเห็นเป็นเรื่องปกติของสังคมไทย

3. ระดับชุมชน/สังคม หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานทางด้านสาธารณสุข สถานศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรมีการกำหนดเป็นนโยบายและวางแผนการปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อเฝ้าระวังและป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนไปเกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนสนับสนุนส่งเสริมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ รวมถึงการจัดให้มีการรณรงค์ทางสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับการสร้างค่านิยมที่ถูกต้องเกี่ยวกับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อย่างต่อเนื่องและส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเพื่อให้วัยรุ่นได้มีการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และรู้ทันถึงโทษและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เพื่อช่วยลดปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนถึงการดูแล ควบคุม เรื่องการโฆษณา การจำหน่าย ตาม พ.ร.บ. ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องต่อไป

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

การศึกษาครั้งต่อไปจึงควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในประเด็นต่อไปนี้

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกในกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยง เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยการให้วัยรุ่นมีส่วนร่วมในการโต้ตอบ ซักถาม พูดคุยในประเด็นต่าง ๆ ได้ ซึ่งจะสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาด้านพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ได้ต่อไป

2. ควรมีการศึกษาในกลุ่มอื่น ๆ ด้วย เช่น พฤติกรรมการดื่มของประชาชนทั่วไป ศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น เช่น การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความสัมพันธ์ในครอบครัว ค่านิยมของวัยรุ่น ผลกระทบต่อสุขภาพ เป็นต้น เพื่อศึกษาเปรียบเทียบ นำไปวิเคราะห์ วางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ได้ครอบคลุมและสามารถแก้ปัญหาได้ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย

บรรณานุกรม

- ทรงเกียรติ ปิยะกะ. (2545). **คู่มือบำบัดผู้ดื่มผิดปกติ: สู...ชีวิตไร้พิษสุรา.**
กรุงเทพฯ: ธนาเพรส.
- นิพนธ์ พัวพงศกร และคณะ. (2548). **นโยบายสาธารณะเพื่อการควบคุมแอลกอฮอล์.**
กรุงเทพฯ.
- บัณฑิต บัณฑิตสมบูรณ์. (2553). **พฤติกรรมการณ์ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของเด็ก
วัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยาจังหวัดพะเยา.**
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- บัณฑิต ศรีไพศาล และคณะ. (2553). **รายงานสถานการณ์สุรประจำปี 2553.**
ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ พิมพ์ดีการพิมพ์.
- ประทัศนพร กำจรเกียรติสกุล. (2553). **พฤติกรรมการณ์ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของ
วัยรุ่นตำบลบ้านต่อมอำเภอเมือง จังหวัดพะเยา.** คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ประภาพัญญ์ สุวรรณ. (2549). **ทัศนคติ: การวัด การเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย.**
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไอเดียน.
- ประวิทย์ เขียวอ่อน. (2550). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการป้องกันการดื่มเครื่องดื่ม
ที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.** คณะวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- ปราณี ทองคำ และคณะ. (2549). **พฤติกรรมการณ์ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น
จังหวัดสุราษฎร์ธานี.** รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี.
- ปิยะ ทองบาง. (2550). **ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
ของนักศึกษาอาชีวศึกษาในเขตอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี.**
วิทยานิพนธ์ ศ.บ., บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551. (13 กุมภาพันธ์ 2551).
ราชกิจจานุเบกษา. 125(33 ก). หน้า 35

พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493. (21 มีนาคม 2493). **ราชกิจจานุเบกษา**. 67(16). หน้า 346
เมธีนี้ ก้อนแก้ว. (2546). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่เหมาะสมในการคบเพื่อน**

ต่างเพศของนักเรียนวัยรุ่นหญิง ในจังหวัดภูเก็ต. วิทยานิพนธ์ ศ.บ.,
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ศูนย์พิทักษ์สิทธิสตรี มูลนิธิเพื่อนหญิง. (2546). **ผลกระทบของสุราในฐานะปัจจัยร่วม**
การเกิด.

ยงยุทธ ขจรธรรม และบังอร ฤทธิภักดี. (2547). **นโยบายและมาตรการในการควบคุม**
การบริโภคแอลกอฮอล์. กรุงเทพฯ: อุษากการพิมพ์.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). **พจนานุกรมสังคมิวิทยาลัยบัณฑิตยสถาน**. กรุงเทพฯ.

รุจา ภูโพลย์. (2546). **ครอบครัวสถาบันสังคมพื้นฐานพัฒนาคุณภาพเด็กและ**
เยาวชนไทย ผลกระทบ ของภาวะวิกฤตเศรษฐกิจต่อเด็กและเยาวชน
และครอบครัวและความต้องการความช่วยเหลือ. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุน
สนับสนุนการวิจัย.

วันัดดา ปิยะศิลป์. (2550). **ตำราจิตเวชเด็กและวัยรุ่น**. กรุงเทพฯ: ชมรมจิตแพทย์เด็ก
และวัยรุ่น.

วิจิตรา วสุวานิช และคณะ. (2550). **จิตวิทยาเด็ก**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุรพล พะยอมแย้ม. (2545). **ปฏิบัติการจิตวิทยาในงานชุมชน**. กาญจนบุรี: สำนักพิมพ์
สหยาพัฒนาการพิมพ์.

สุนันทา ยังวนิชเศรษฐ์. (2548). **พฤติกรรมสุขภาพและพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพของ**
นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

สำนักงานทะเบียนอำเภอเมืองพะเยา. (2554). **เอกสารข้อมูลประชากรตำบลแม่ปืม**
อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา.

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพะเยา. (2550).

สุรากับพฤติกรรมเด็กและเยาวชน: กรณีศึกษาในเขตชุมชนจังหวัดพะเยา.
พะเยา: นครนิเวศการพิมพ์.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2550). **การสำรวจสถานการณ์เด็กในประเทศไทย ธันวาคม**

พ.ศ.2548-พฤษภาคม 2549. กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร.

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพะเยา. (2553). **รายงานสถิติการเกิดอุบัติเหตุช่วงสงกรานต์**
ปี พ.ศ.2553.

สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ. (2551). **พฤติกรรมการณ์ที่มสุธาของนักศึษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2551**. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

อดิศวร์ หลายชูไทย และคณะ. (2545). **สุธาในสังคมไทย**. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยยาเสพติด สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก ก สำเนาหนังสือแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเก็บข้อมูลการศึกษา

ที่ ศธ ๐๕๒๓/๑๕ / ๖ ๒๑๕

มหาวิทยาลัยพะเยา
ตำบลแม่กา อำเภอเมือง
จังหวัดพะเยา ๕๖๐๐๐

๒๖ กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรียน นางอุทัยวรรณ มูลเจริญ

ด้วย นางปาลิดา ยอดวงศ์ ชั้นปีที่ ๒ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
นโยบายสาธารณะ วิทยาลัยการศึกษาต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยพะเยา ได้ทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
เรื่อง “พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา” เพื่อเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยมี ดร.ชัยณรงค์ ศรีมันตะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษานั้น
มหาวิทยาลัยพะเยา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในหัวข้อการศึกษาค้นคว้าด้วย
ตนเองเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการศึกษาค้นคว้า
ด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ปราณี อยุ่ศิริ)

รักษาการในตำแหน่งรองผู้อำนวยการวิทยาลัยการศึกษาต่อเนื่อง
รักษาการแทนผู้อำนวยการวิทยาลัยการศึกษาต่อเนื่อง

วิทยาลัยการศึกษาต่อเนื่อง

โทร. ๐ ๕๔๕๖ ๖๖๖๖ ต่อ ๑๑๖๒, ๑๑๖๓

โทรสาร. ๐ ๕๔๕๖ ๖๖๕๑

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๑๕ / ว ๒๑๕

มหาวิทยาลัยพะเยา
ตำบลแม่กา อำเภอเมือง
จังหวัดพะเยา ๕๖๐๐๐

๒๖ กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรียน นายบัณฑิต บัณฑิตสมบูรณ์

ด้วย นางปาลิตา ยอดวงศ์ ชั้นปีที่ ๒ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ วิทยาลัยการศึกษาต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยพะเยา ได้ทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง “พฤติกรรมการตีมีเครื่องมือที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยมี ดร.ชัยณรงค์ ศรีมันตะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษานั้น มหาวิทยาลัยพะเยา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในหัวข้อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ปราณี อยุ่ศิริ)

รักษาการในตำแหน่งรองผู้อำนวยการวิทยาลัยการศึกษาต่อเนื่อง

รักษาการแทนผู้อำนวยการวิทยาลัยการศึกษาต่อเนื่อง

วิทยาลัยการศึกษาต่อเนื่อง

โทร. ๐ ๕๔๕๖ ๖๖๖๖ ต่อ ๑๑๖๒, ๑๑๖๓

โทรสาร. ๐ ๕๔๕๖ ๖๖๕๑

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๑๕ / ว ๒๑๕

มหาวิทยาลัยพะเยา
ตำบลแม่กา อำเภอเมือง
จังหวัดพะเยา ๕๖๐๐๐

๒๖ กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรียน นางปัทมา ทองคำ

ด้วย นางปาลิดา ยอดวงศ์ ชั้นปีที่ ๒ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
นโยบายสาธารณะ วิทยาลัยการศึกษาต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยพะเยา ได้ทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
เรื่อง “พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา” เพื่อเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยมี ดร.ชัยณรงค์ ศรีมันตะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษานั้น
มหาวิทยาลัยพะเยา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในหัวข้อการศึกษาค้นคว้าด้วย
ตนเองเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการศึกษาค้นคว้า
ด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ปราณี อยู่ศิริ)

รักษาการในตำแหน่งรองผู้อำนวยการวิทยาลัยการศึกษาต่อเนื่อง

รักษาการแทนผู้อำนวยการวิทยาลัยการศึกษาต่อเนื่อง

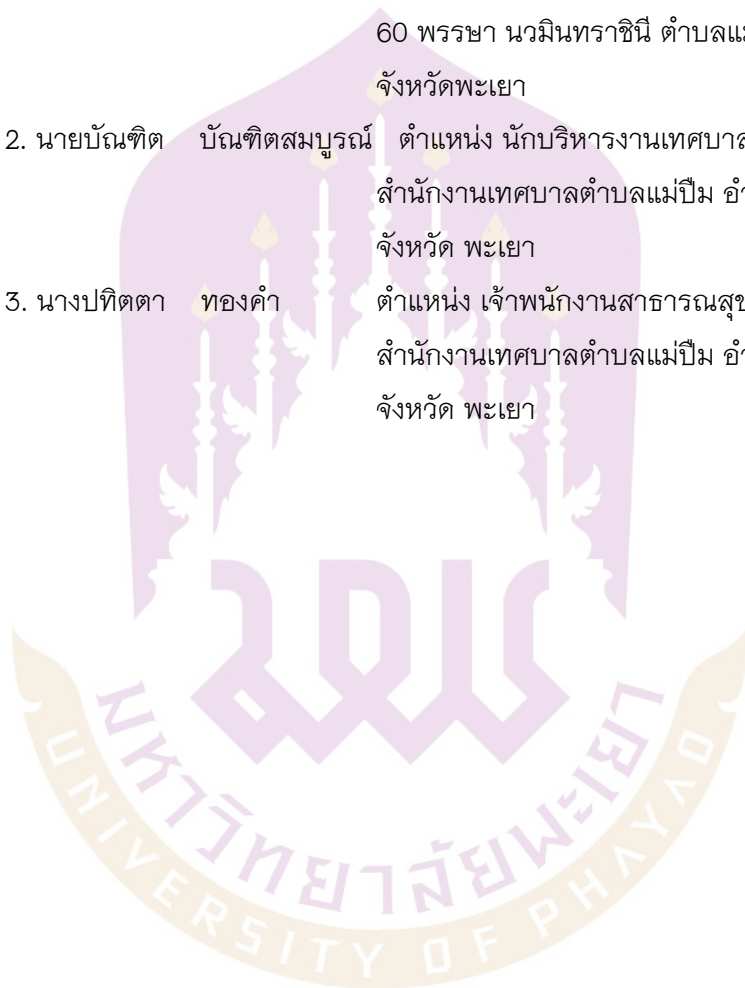
วิทยาลัยการศึกษาต่อเนื่อง

โทร. ๐ ๕๔๔๖ ๖๖๖๖ ต่อ ๑๑๖๒, ๑๑๖๓

โทรสาร. ๐ ๕๔๔๖ ๖๖๕๑

ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

1. นางอุทัยวรรณ มูลเจริญ ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ เฉลิมพระเกียรติ
60 พรรษา นวมินทราชินี ตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง
จังหวัดพะเยา
2. นายบัณฑิต บัณฑิตสมบูรณ์ ตำแหน่ง นักบริหารงานเทศบาล ระดับ 7
สำนักงานเทศบาลตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง
จังหวัด พะเยา
3. นางปัทมา ทองคำ ตำแหน่ง เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ระดับ 6ว
สำนักงานเทศบาลตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง
จังหวัด พะเยา

ภาคผนวก ค ค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการตีมีเครื่องตีมี
ที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา

พฤติกรรมกรรมการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตำบลแม่ปืม
อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7	1	1	1	3	1	ใช้ได้
8	1	1	1	3	1	ใช้ได้
9	1	1	1	3	1	ใช้ได้
10	1	1	1	3	1	ใช้ได้
11	1	1	1	3	1	ใช้ได้
12	1	1	1	3	1	ใช้ได้
13	1	1	1	3	1	ใช้ได้
14	1	1	1	3	1	ใช้ได้
15	1	1	1	3	1	ใช้ได้
16	1	1	0	2	0.66	ใช้ได้
17	1	1	1	3	1	ใช้ได้
18	1	1	1	3	1	ใช้ได้
19	1	1	1	3	1	ใช้ได้
20	1	1	1	3	1	ใช้ได้
21	1	1	1	3	1	ใช้ได้
22	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
23	1	1	1	3	1	ใช้ได้
24	1	1	1	3	1	ใช้ได้
25	1	1	1	3	1	ใช้ได้
26	1	1	1	3	1	ใช้ได้
27	1	1	1	3	1	ใช้ได้
28	1	1	1	3	1	ใช้ได้
29	1	1	1	3	1	ใช้ได้
30	1	1	1	3	1	ใช้ได้
31	1	1	1	3	1	ใช้ได้
32	1	1	1	3	1	ใช้ได้
33	1	1	1	3	1	ใช้ได้
34	1	1	1	3	1	ใช้ได้
35	1	1	1	3	1	ใช้ได้
36	1	1	1	3	1	ใช้ได้
37	1	1	1	3	1	ใช้ได้
38	1	1	1	3	1	ใช้ได้
39	1	1	1	3	1	ใช้ได้
40	1	1	1	3	1	ใช้ได้
41	1	1	1	3	1	ใช้ได้
42	1	1	1	3	1	ใช้ได้
43	1	1	1	3	1	ใช้ได้
44	1	1	1	3	1	ใช้ได้
45	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ภาคผนวก ง แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตำบลแม่ปืม
อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา ท่านสามารถเลือกคำตอบที่ใกล้เคียงกับตัวของท่านมากที่สุด และคำตอบทุกข้อ ไม่มีผิดหรือถูก แต่เป็นเพียงการศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ตามการรับรู้ของท่านเท่านั้น แบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามปัจจัยการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ผู้ศึกษาใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามชุดนี้ตามความเป็นจริง โดยคำตอบของท่านจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ และไม่มีผลใด ๆ ต่อการเรียนของท่าน แต่จะมีประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งหน่วยงานจะได้นำไปวางแผนในการให้คำปรึกษา และช่วยเหลือผู้ที่ประสบปัญหาเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อไป และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ในความอนุเคราะห์ของท่าน

นางปาลิตา ยอดวงศ์

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชานโยบายสาธารณะ

มหาวิทยาลัยพะเยา

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับตัวของท่านมากที่สุด หรือเติมคำหรือข้อความที่ตรงกับตัวของท่านมากที่สุดลงในช่องว่าง

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. อายุ

() 10 – 12 ปี () 13 – 15 ปี
() 16 – 18 ปี () 19 – 22 ปี

3. ระดับการศึกษา

() ประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 () มัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3
() มัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 () ปวช. ชั้นปีที่ 1 – 3
() ปวส. ชั้นปีที่ 1 – 2 () ระดับอุดมศึกษา
() อื่นๆ โปรดระบุ

4. ศาสนา

() พุทธ () คริสต์
() อิสลาม () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

5. เกรดเฉลี่ยรวม

() 1.0 – 1.5 () 1.6 – 2.0
() 2.1 – 2.5 () 2.6 – 3.0
() 3.1 – 3.5 () 3.6 – 4.0

6. ท่านอาศัยอยู่กับ

() บิดาและมารดา () บิดา
() มารดา () ญาติพี่น้อง
() อื่น ๆ โปรดระบุ.....

7. สถานภาพของบิดา มารดา

() อยู่ด้วยกัน () แยกกันอยู่
() หย่าร้าง () ม่าย

8. อาชีพของบิดา

() รับราชการ () รัฐวิสาหกิจ
() รับจ้าง () ค้าขาย

- () เกษตรกร () ธุรกิจส่วนตัว
 () ไม่ได้ทำงาน () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

9. อาชีพของมารดา

- () รับราชการ () รัฐวิสาหกิจ
 () รับจ้าง () ค้าขาย
 () เกษตรกร () ธุรกิจส่วนตัว
 () ไม่ได้ทำงาน () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

10. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดา

- () น้อยกว่า 3,000 บาท () ระหว่าง 3,001 – 7,000 บาท
 () ระหว่าง 7,001 – 10,000 บาท () ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท
 () ระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท () มากกว่า 20,000 บาท

11. การศึกษาของบิดา มารดา

11.1 บิดาของท่านจบการศึกษาระดับ

- () ประถมศึกษา () มัธยมศึกษา () ปวช. () ไม่ได้เรียน
 () ปวส./ปวท. ()ปริญญาตรี () สูงกว่าปริญญาตรี

11.2 มารดาของท่านจบการศึกษาระดับ

- () ประถมศึกษา () มัธยมศึกษา () ปวช. () ไม่ได้เรียน
 () ปวส./ปวท. ()ปริญญาตรี () สูงกว่าปริญญาตรี

12. คนในครอบครัวของท่านมีการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์หรือไม่ มากน้อยเพียงใด

- () ไม่ตีมี
 () ตีมี () 1-2 ครั้ง/สัปดาห์
 () 3 – 4 ครั้ง/สัปดาห์
 () มากกว่า 4 ครั้ง/สัปดาห์

13. ระดับความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวท่าน

- () ดี เช่น ทำกิจกรรมร่วมกันเสมอ มีการพูดคุยและปรึกษากันเป็นประจำ
 () ปานกลาง เช่น ทำกิจกรรมร่วมกันเป็นบางครั้ง มีการพูดคุยและปรึกษากันเป็น

บางครั้ง

- () น้อย เช่น ต่างคนต่างอยู่ไม่ได้มีการพูดคุย ปรึกษากันหรือมีแต่นานๆครั้ง

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับของท่านมากที่สุด หรือเติมคำหรือข้อความที่ตรงกับตัวของท่านมากที่สุดลงในช่องว่าง

1. ท่านเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เมื่อเรียนหนังสือในระดับใด

☐ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	☐ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	☐ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
☐ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	☐ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	☐ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
☐ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	☐ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	☐ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
☐ อื่นๆ ระบุ.....		
2. เหตุจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ เพื่อนชักชวน	☐ อยากลองดื่มเอง
☐ เห็นตัวอย่างจากสื่อ	☐ มีเรื่องกลุ้มใจ
☐ มีปัญหาด้านการเงิน	☐ มีปัญหาด้านความรัก
☐ มีปัญหาด้านการเรียน	☐ มีปัญหาครอบครัว
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	
3. ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ สุราพิเศษ เช่น แสงโสม แม่โขง เบรน ซีแกรม ฯ	
☐ สุราขาว / สุรากลั่นชุมชน	
☐ เบียร์	☐ ไวน์ / สพาย
☐ เหล้าปั่น / เหล้าป๊อก ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	
4. ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทดังกล่าวครั้งละเท่าใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - 4.1 สุราพิเศษ

☐ ครึ่งขวด	☐ 1 ขวด
☐ มากกว่า 1 ขวด ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....	
 - 4.2 สุราขาว / สุรากลั่นชุมชน

☐ ครึ่งขวด	☐ 1 ขวด
☐ มากกว่า 1 ขวด ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....	
 - 4.3 เบียร์

☐ ครึ่งกระป๋อง	☐ 1-2 กระป๋อง
☐ 2-3 กระป๋อง ☐ 1 ขวด	

4.4 ไวน์ / สพาย

- () ครึ่งขวด () 1 ขวด
 () มากกว่า 1 ขวด () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4.5 เหล้าป๊อก / เหล้าปั่น

- () 1-3 แก้ว () 3-4 แก้ว
 () มากกว่า 4 แก้ว () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

5. ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บ่อยเพียงใด

- () สัปดาห์ละ 1 - 2 ครั้ง () สัปดาห์ละ 3 - 4 ครั้ง
 () สัปดาห์ละ 5 - 6 ครั้ง () สัปดาห์ละ 7 ครั้งขึ้นไป

6. ส่วนใหญ่ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับใคร

- () เพื่อน () บิดา มารดา ญาติ พี่น้อง
 () แฟน / คนรัก () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

7. ส่วนใหญ่ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในโอกาสใด

- () ผิดหวัง เสียใจ ออกหัก () ดีใจ / สอบผ่าน
 () งานเลี้ยง / เทศกาลสำคัญ () ตามปกติกับเพื่อน / ญาติ
 () ตามปกติกับคนในครอบครัว

8. ส่วนใหญ่ท่านเลือกดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สถานที่ใด

- () บ้าน () บ้านเพื่อน
 () หอพัก () ร้านค้า ร้านอาหาร
 () สวน / ที่สาธารณะ () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

9. เหตุผลที่ท่านเลือกสถานที่นั้นในการดื่ม เพราะ.....

- () มีความสะดวก () มีอิสระในการดื่ม () บรรยากาศดี
 () เป็นที่ลับตาคน () หาซื้อง่าย () มีค่าใช้จ่ายไม่สูง
 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

10. ปัจจุบันท่านเสียค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งละประมาณเท่าใด

- () 1 - 40 บาท () 41 - 80 บาท
 () 81 - 120 บาท () มากกว่า 120 บาทขึ้นไป

11. เมื่อดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ท่านมีพฤติกรรม / อาการใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ควบคุมอารมณ์ตนเองได้น้อยลง () เมมาแล้วทะเลาะวิวาท
 () กล้าคิด กล้าทำมากกว่าปกติ () พุดมาก หรือเจียบมากกว่าปกติ

() ปวดศีรษะ () มีอาการเมื่อดำ

() อื่นๆ (โปรดระบุ).....

12. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีผลต่อการเรียนของท่านหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

() ไม่มีผล

() มีผล เรียนไม่รู้เรื่อง
 ผลการเรียนลดลง
 อื่นๆ (ระบุ).....

ส่วนที่ 3 ปัจจัยการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีการแปลความหมายแต่ละระดับดังนี้

ระดับ 3 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยมาก

ระดับ 2 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ระดับ 1 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ข้อความ	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย
ปัจจัยด้านบุคคล			
1. เหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นคือความท้าทายและอยากลอง			
2. การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แสดงถึงความเป็นคนทันสมัย			
3. ผู้ที่มีอายุน้อยจะถูกชักชวนให้ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ได้ง่ายกว่าผู้ที่มีอายุมาก			
4. นักเรียนที่พิกตามหอพัก ห้องเช่า จะมีความเป็นอิสระมักดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่านักเรียนที่พิกกับครอบครัว			
5. นักเรียนที่ได้เงินจากผู้ปกครองมาก มักจะนำเงินไปซื้อเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มาดื่ม มากกว่านักเรียนที่			

ข้อความ	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย
ได้เงินจากผู้ปกครองมาน้อย			
ปัจจัยด้านครอบครัว			
1. ความสัมพันธ์ที่ไม่ดีของสมาชิกในครอบครัวนำไปสู่การตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ของบุตร			
2. ระดับการศึกษาของบิดามารดา มีผลต่อการตีมีแอลกอฮอล์ของบุตร			
3. การตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ของคนในครอบครัวส่งผลให้เด็กมีพฤติกรรมเลียนแบบ			
4. ครอบครัวที่หย่าร้างกัน แยกกันอยู่ มีผลทำให้เด็กตีมีแอลกอฮอล์มากขึ้น			
5. ครอบครัวที่ผู้ปกครองไม่มีเวลา ทำให้ลูกหันไปตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์			
ปัจจัยด้านสังคม / สภาพแวดล้อม			
1. การมีเพื่อนที่ส่วนใหญ่ตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ จะทำให้มีโอกาสตีมีมากขึ้น			
2. การดูโฆษณาเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ / ละคร / ภาพยนตร์ / สื่อต่างๆ ทำให้อยากลองตีมีมากขึ้น			
3. การตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ ทำให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน			
4. การตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ในงานประเพณีเทศกาลต่างๆ ของผู้ใหญ่ทำให้วัยรุ่นเห็นเป็นเรื่องปกติและเลียนแบบทำตาม			
5. ชุมชนที่มีการผลิตสุรา หรือการหามาตีมีง่าย มีผลทำให้เด็กหันมาตีมีมากขึ้น			

ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า

ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า

ชื่อ นามสกุล	ปาไลดา ยอดวงศ์
วัน เดือน ปี เกิด	24 ตุลาคม 2522
ที่อยู่ปัจจุบัน	3 หมู่ที่ 9 ตำบลจำปาหวาย อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา 56000 E-Mail y.palida@hotmail.com
ที่ทำงานปัจจุบัน	สำนักงานเทศบาลตำบลแม่ปืม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา 56000 โทรศัพท์ 0-5442-8087 ต่อ 11, โทรสาร 0-5442-8087ต่อ 12
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 6 ว
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2550	รป.ศ. (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
พ.ศ. 2544	คบ. (การศึกษา) สถาบันราชภัฏเชียงราย
พ.ศ. 2542	ปวส. (คอมพิวเตอร์) วิทยาลัยเทคนิคพะเยา

